

DOMOLJUB

Izbija vsak štrtek. Cena mu je 3 K na leto. (Za Nemčijo 3 K 60 v, za Ameriko in druge tuje države 4 K 60 v.) — Spisal in dopisal se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica št. 2. Naročilna, reklamacije in inserati pa: Upravištvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica št. 2.

**SLOVENSKEMU LJUDSTVU
V PODUK IN ZABAVO.** ❁

Inserati se sprejemajo po sledečih cenah: Enostopna pettivrsta (šestina „Domoljubove“ širine 34 mm) stane za enkrat 30 v. Pri večkratnem objavljenju primeren popust po dogovoru. — Posamezne številke se prodajajo po 10 v. Čekovalni promet poštino-hranilničnega urada št. 824.797.

Štev. 8.

V Ljubljani, dne 21. februarja 1907.

Leto XX.

Zaupni shod S. L. S.

Dne 28. t. m. ima S. L. S. zaupni shod. Iz cele dežele pridejo možje, da se pogovore o prihodnjih volitvah. Vabila so se povečini že razposlala. Kdor se izmed zaupnikov želi udeležiti shoda in ni dobil vabila, naj piše v Ljubljano na naslov bogoslovskega profesorja dr. Kreka, da se mu doloži.

Na shodu bo poročal najprej dr. Šusteršič o volivnem oklicu, ki ga naša stranka izda za bližnje državno-zborske volitve. Važno je to, ker zdaj čakajo stranko težke naloge. Na Dunaju bo morala vzeti nase skrb za celo kranjsko deželo. Dozdaj je imela 6 poslancev, liberalni Slovenci 3, Nemci pa 2; zdaj pa liberalni Nemci popolnoma odpadejo; slovenski liberalci bodo pa tudi skoraj gotovo pogoreli. S. L. S. bo torej imela v Kranjski deželi na Dunaju edino besedo. Zato je gotovo velikega pomena, kaj pove taka stranka pred volitvijo svojim prijateljem pa tudi svojim sovražnikom. Teh ne sme prezreti. Pri socialnih demokratih smo že dozdej vedno videli, da hočejo s predrznostjo zamašiti svojo beračijo; kriče kot bi bilo vse nji-

hovo, da pripravijo krotke duše v strah; od njih so se naučili tudi liberalci te stvari. Tudi oni hočejo pokazati neupogljivo predrznost. Slovensko vernost kličejo na boj. Na svojem zaupnem shodu, dne 15. novembra 1906 so sklenili, da hočejo uvesti francoske razmere pri nas in da jih je volja pognati duhovnike iz šol. Tudi razporka jih srbi. Tem ljudem bo treba povedati na vsa usta, kar jim gre. Če hočejo boja, naj ga imajo in sicer do konca, dokler ne bodo popolnoma tepeni.

Še pri socialnih demokratih je bahava predrznost smešna; mnogo bolj pa še pri liberalcih. V odseku za volivno preosnovo je dne 11. jul. 1906 izpregovoril bivši liberalni poslanec Plantan te-le besede: „Gorje vladi, če se bo z liberalnimi Slovenci nesramno igrala... Vlada doživi, da bo tudi do slej tako potrpežljivi slovenski rod izpremenil svoje politiške načre in se z viharno silo upr. usužnjevanju in poniževanju, ki ga poizkušajo nad njim. Razvil se bo boj na življenje in smrt in vlada bo nosila za to odgovornost.“ To je korajža. Plantan je torej žugal, da se bodo takorekoč liberalci spuntali, da bo država prišla v nevarnost, če se sklene splošna in enaka volivna pravica, ne da bi se

liberalcem zagotovili mandati. Splošna volivna pravica ima že postavno veljavo; torej bi že morali videti punte in čutiti kaj boja na življenje in smrt. In kaj je? Doli v Krškem je Romih skrbno zakrivaje liberalne rožičke klicaj župane in svetovavce v posvete; ogromna večina županstev mu je pa javno odgovorila, da neče imeti z njim nič opraviti. To je bil doli boj na življenje in smrt — smešen, kar se je dalo, edino primeren za pustne dni. In na Notranjskem, kjer imajo liberalci nekaj mogotcev? Tam se je pričel ta boj še bolj smešno. Neki ljubljanski pisar, po imenu Kam, je prepotoval nekaj občin in tam spravljaj liberalce skupaj za kmečko zvezo, ki se ima ustanoviti dne 17. marca v St. Petru. Kmetje S. L. S. bodo pa kmečko zvezo ustanovili že ta mesec. Zdej pride še Ljubljana. Tam bi človek mislil, da bo res kaj boja, toda še kandidata ne morejo dobiti. Dobro vedo, da bi sploh silno težko zmagal; in če zmaga, bo na Dunaju — en sam med 516 poslanci — brez pomena.

To je torej njihov boj na življenje in smrt! Neki latinski pregovor pravi: Gore se zvijajo v porodnih bolečinah; rodi se pa — miš. Naša stranka bo že povedala tem ljudem, kar jim gre

s primerno zahvalo za zabavo, ki jo ima od njih. Drugo poročilo ima dr. Krek o kandidatih. Za v prihodnje bo treba urediti stvar tako, da bodo posamni volivni okraji po svojih zapornikih sami postavljali kandidate; za zdaj to ni mogoče, ker so volivni okraji novi in se še ne poznajo med seboj. Vendar je pa izvrševalni odbor že zdaj vse storil, da zve, kakšno je splošno mnenje. Po nekaterih okrajih je pismeno povprašal; po drugih je pa po svojih zastopnikih imel zaupne shode. Kandidatje, ki jih bo priporočal poročevalec pri shodu dne 28. t. m., so že zdaj po dotičnih volivnih okrajih splošno sprejeti, seveda ima shod pravico sklepati po svoje, kakor sam spozna za dobro.

Domoliub pristrčno pozdravlja vrle može, ki se bodo danes teden zbrali v Ljubljani. Ta shod bo iznova pokazal, kako trdne so naše vrste in kako nepremagljiva je naša moč. Od visokoizobraženih in slovečih mož pa doli do zadnjega preprostega dninarja, ki stoji v naših vrstah, smo vsi ena celota, zveza enakovrednih bratov, ki imamo vsi en namen — povzdigniti našo zanemarjeno domovino in priboriti srečnejših dni našemu ljudstvu.

Volivno gibanje.

Romihov shod na pustni ponedeljek je bil skrajno slabo obiskan, prav po beraško. Blamaža pa, ki jo je doživel Romih in liberalci sploh, je sijajna. Liberalno geslo: liberalcem groš, klerikalcem knof, je bilo to pot neveljavno, liberalci so morali s hvaležnim srcem spraviti knof. S svojo navzočnostjo je počastil ta shod nevstrašeni g. Globočnik iz Kostanjevice, mož, čegar zasluge zvane od obale tihe Krke do Gorjancev in še dalje, za katere pa nihče ne vé, mož, ki zasluži časten naslov pašeje s tremi konjskimi repovi. Prišel je na shod tudi bližji Rotšildov sorodnik gospod Lenarčič, prišel Marinček in Arh, prišel zvesti Romihov opoda Puntar z Pijavskega, zraven še nekaj neodvisnežev in zbran je bil ves štab skupaj, ki je prišel na Romihov furež. Kakor vpijoči v puščavi, je čakal drugih povabljenih, se oziral na cesto, rotil se pri Belcebubu in menda stiskal fige v žepu, a ni jih bilo in jih ni bilo. Načrte, ki si jih je sestavil, so mu spodleteli, in nado, ki jo je gojil, mu je vzel bližajoči se Kurent. Če je vredno kaj da se zapiše v zgodovinsko knjigo našega naroda, potem je v prvi vrsti vredno, da se zapiše Romihov shod in sicer s krvavimi črkami. G. Romih so na pustni ponedeljek gotovo sprevideli, ko jim je narod daroval tako ogromno blamažo, da so dolenska tla za njih delovanje prepolzka. In od tod prihaja kal potrtosti v ude moža veleuma. Če bi ga liberalci videli, kako potrto hodi sedaj po krškem mestu, gotovo bi se jim smilili, če le nimajo kamenitega srca. A nam se ta mož prav nič ne smili, ker preveč gori za brezverski

liberalizem, pa ne samo, da se nam ne smili, ampak mi hočemo delati za to, da se njegova krona in žezlo zdrobita v prah. Mi Golenjci vstajamo, a vas je strah liberalci!

g Iz Krížev pri Tržiču. V nedeljo, dne 10. t. m. je prišel g. deželni poslanec Pogačnik na prošno mož, da naj jim pojasni kako jim je ravnat pri odkupu zemlje za novo Tržiško železnico. — Smrt pri nas prav pridno gospodari. V nedeljo, dne 10. t. m. imeli smo kar štiri pogrebe. — Dne 24. t. m. skliče naše izobraževalno društvo svoj letni občni zbor. Ali bi ne kazalo malo premišljevati, da se ustanovi dekliška zveza pri katoliškem društvu, tako bi imeli dvojni dobiček, prvič bi društvo dobilo novih članov, dekleta pa priliko se izobraževati, saj prostorov imamo dosti. Nadalje, ali bi ne kazalo društveno in farno knjižnico spojit v eno knjižnico in jo tako urediti, da bi si vsak lahko izposodil knjige proti plačilu 4 vinarjev, ker ljudstvo pri nas rado bere, pa nima česa. Sedaj si v Tržiču pri nekom izposojujejo tiste šundromane, kakor »Grafica beračica«, »Cigan baron« itd. Može, malo premislite, čas je resen, ker v Krížih ima društvo jako viharno prihodnost, ker liberalizem in socialna demokracija se vidno širita.

Političen pregled.

KOROŠKO.

Vsem našim bravcem bo še znano, kako so se razdeljevala volivna okrožja na Koroškem. Slovencev je na Koroškem ena tretjina in Nemcev dve tretjini. Slovenci bi morali torej dobiti izmed 11 poslancev vsaj 3 poslance za državni zbor. Toda Nemci, ki so imeli vso moč v rokah, so dali Slovencem le enega poslanca, vse druge Slovence so pa tako odtrgali in razmetali med nemške okraje, da nikjer ne bodo mogli dobiti svojega poslanca. To je očitna krivica, katere pa naši poslanci, ker niso imeli dovolj moči, niso mogli preprečiti.

Še par opazk o Koroški moramo pristaviti, da bomo poznali položaj na Koroškem. Slovenci so na Koroškem precej politično zanemarjeni. Oni, ki se imenujejo voditelji, so tega veliko sami krivi. Tudi duhovščina ne stori vsega, kar bi morala. Govori še na shodih in v časopisu »Mir« le o narodnosti, nimajo pa smisla za gospodarsko in strokovno organizacijo, brez katere ne bo nič pomagalo. Kar je liberalcev, so navadno nemčurji.

V slovenskem volivnem okraju pravijo, da slovenska zmaga ni gotova, in sicer zavoljo nemčurjev, to je takih kmetov, ki volijo Nemce, četudi so Slovenci. Glavni nemčurji so učitelji. Drugič pa zavoljo socialnih demokratov, ki jih je precej v okraju. Kranjska industrijska družba, ki ima na Jesenicah tovarne, ima tovarne tudi na Koroškem, in pritiska povsod na delavce. Kdo bo izmed Slovencev kandidiral za poslanca, še ne vemo. Socialnodemokratski kandidat je Ebin Kristan iz Ljubljane.

GORIŠKO.

Na Goriškem so razmere precej našim enake. Liberalci so pa morebiti še bolj surovi, kakor naši. Vodja Gabršček, ki izdaja »Sočo«, dan na dan zabavlja čez »farje« in »nunce«. Delajo nič ne za ljudstvo, zato je pa tudi malo kmetov in delavcev in obrtnikov tako neumnih, da bi šli z njimi. Večino ima katoliško-narodna stranka. Posebno kmečki okraji so ji zagotovljeni. Stranka ima več poslancev v

deželnem zboru, ki so posebno v zadnjih letih mnogo koristnega storili za deželo. Po deželi je že veliko posojilnic, ki so združene v goriški »centrali«.

Goriška ima po novem volivnem redu šest poslancev. Izmed teh so trije slovenski in trije laški. Za Lahe je en poslanec v Gorici in dva pa v Furlaniji. Tudi med Lahi je katoliška stranka, ki jo vodi prošt Fajduti, in liberalna. Upati je, da dobijo katoliški Lahi dva, liberalci pa enega poslanca.

Socialnih demokratov je precej v Gorici in okolici in še v par okrajih. Postavili bodo gotovo par kandidatov.

Pred enim mesecem so imeli liberalci shod v Gorici. Bilo je kakor na Kranjskem: prišli so namreč največ advokatje in učitelji, kmetov pa malo. Zabavljali so čez vse, povedati pa niso mogli ničesar, kaj so storili. Ker gre liberalizem h koncu, so osnovali novo stranko, ki seveda ni nič boljša, kot prejšnja. Izvolili so tudi odbor 36 mož, ki ima nalogo, voditi nove volitve in agitirati za liberalce. V odboru je toliko liberalnih doktorjev, da se je sploh čuditi, kje so jih mogli toliko skupaj spraviti. Nam se zdi, da so ljudje neumni, ker jih rede s tožbami. Pa tudi nova liberalna stranka ne bo rešila liberalcev pogina.

Čez dober teden dni potem je pa imela naša stranka shod v Gorici. Prišlo je okoli 800 ljudi. Poročali so državni in deželni poslanci, in sicer Gregorčič o novi volivni postavi in sploh o državnem zboru in o političnem stanju v deželi. Profesor Berbuč, deželni poslanec, je poročal volivcem o delu v deželnem zboru. Omenil je posebno, da so uvedli in da je dežela sama prevzela v svojo oskrbo dac. Liberalci so jim prej rekli zato, da so izdajavci. Pokazalo se je pa, da so na ta način prigospodarili že pol milijona kron. Dermastia je govoril o pripravah za bodoče volitve. Postavili bodo povsod lastne kandidate in upati je, da tudi zmagajo. O zadružništvu je govoril Premrov. Navdušenje volivcev je bilo velikansko. Izrekli so zaupnico svojim poslancem in jih prosili, naj še nadalje vztrajajo v tej borbi za ljudske pravice. Glasili naše stranke sta: »Gorica« in »Primorski List«.

NEMŠKA KRŠČANSKO-SOCIALNA STRANKA.

Ta stranka, ki je bila dosedaj razširjena najbolj na Nižjem Avstrijskem in na Dunaju, je razširila svoje delovanje na vse nemške kraje celega cesarstva. Po Koroškem bo postavila mnogo kandidatov, kakor tudi po Zgornjem Štajerskem in Tirolskem. Tudi v naši deželi bo kandidiral en nemški krščanski socialc, in sicer profesor Oberkfel v Kočevju za Kočevje. Njegov nasprotnik bo baje knez Auerperg. Nič se ne ve, kdo bo zmagal.

DUNAJSKI ŽUPAN DR. LUEGER.

Dunajski župan je že dalj časa bolan. Za njegovo zdravje je jako v skrbeh. Najboljši zdravniki ga zdravijo, toda zadnje dni je jako slab, ker ne more ničesar vžiti razen par žlic mleka. Ker je jako šaljiv človek, se je do zadnjega vedno šalil z zdravniki in z vsemi, ki so ga obiskali, toda sedaj so mu moči pošle. Včeraj so poročali, da se mu moči zopet vračajo. Za nemško krščansko-socialno stranko bi bila njegova smrt velika izguba. Sedaj hodi okoli podžupan Gessmann in agitira za volitve mesto Luegerja.

OGRSKO.

Državni poslanec Lengyel je dobil od nekega uradnika tajne listine iz ministrstva in jih sedaj objavlja. Iz njih je razvidno, kako se

vlada na Ogrskem. Vse je podkupljeno. Vsi večji listi so dobivali leto za letom velike svote iz državne blagajne, seveda zato, da ne zabavljajo čez ministre in čez vlado. Neke mu časnikarju je minister Košut, ki je sin onega Košuta, ki se je leta 1848 uprl našemu cesarju, dal 50 tisoč kron, ker je posredoval med našo in ogrsko vlado. Vedno lepše stvari prihajajo na dan. Ogrska vlada je umazana, da se bo težko oprala v javnosti.

Legjel je tudi objavil, da so ministrski predsedniki dobivali po več sto tisočakov od uprave državnih železnic. Nobeden ne ve, kam je šel ta denar. Poslanci so pa ministrom enaki z malimi izjemami, zato pa lahko vlada gospodari z davki, kakor hoče.

NOVICE Z BALKANA.

V Srbiji se pojavlja vedno večji odpor proti sedanjemu gospodarski politiki. Posebno hudo občutijo sedanjí položaj kmetje, ker ne morejo izvažati živine iz Avstrije. Skoro vsak dan hočejo priti kmetje do kralja, da mu predložijo svoje želje, naj se Srbija sporazume z Avstro-Ogrsko, da se bo mogla izvažati živina. Dosedaj je imela srbska vlada upanje, da se ji bo posrečil izvoz rogate živine v Italijo po morju, toda to ne bo šlo gladko. — Na Bolgarskem je bila velika železniška stavka, ki je pa sedaj končana. — V Makedoniji so izbruhnili na več krajih upori vsled iztirjanja davkov. — V Črni gori so dobili ministristvo. Člani novega ministrstva se zadovoljijo s plačo 6000 kron na leto.

ANGLEŠKO.

Na Angleškem se je vnel hud spor med višjo, gosposko zbornico, in med nižjo, ljudsko zbornico. Vzrok temu sporu je ta, ker je gosposka zbornica odklonila postavbo glede verskega poduka, katero je odobrila nižja zbornica. Ta šolska postavba je bila nasprotna angleški cerkvi, najbolj pa katoličanom, ker prepoveduje šolski poduk na podlagi verskih resnic. Zato so nekateri ministri celo zagovarjali misel, naj se gosposka zbornica odpravi. Vso stvar misli vlada poravnati na ta način, da bo omejila gosposki zbornici pravico, odklanjati postavbe, katere izdajajo zastopniki ljudstva. V gosposki zbornici vlada zato veliko ogorčenje. — Nedavno tega so uprizorile angleške žene demonstracijo za volivno pravico žensk. Morala jih je razgnati policija.

Z RUSKEGA.

Na Ruskem se vrše sedaj volitve v državni zbor, ki se imenuje дума. Zadnjič smo povedali, kako se vrše volitve na Ruskem, da volijo volivci najprej volivne može in šele ti volivni može potem izvolijo poslance za državni zbor, danes se pa ožrimo na volitve same. Kakor je šla na Nemškem vsa pruska vlada, na čelu njej cesar sam, v boj proti katoliški stranki, nekaj podobnega se dogaja pri sedanjih volitvah tudi na Ruskem, le s to izjemo, da se vrši ta boj proti drugačni stranki. Ta stranka, ki se imenuje stranka kadetov, stoji na demokratičnem, ustavnem stališču, ki si je postavila za cilj vpeljati polagoma v Rusiji enake razmere, kakoršne so v drugih, modernih državah. Predvsem je njen namen, doseči, da bo tudi ljudstvo prišlo do besede pri vladanju. Proti tej stranki je pognala ruska vlada v boj vse vladne, domoljubne stranke, toda vkljub vsem naporom ni mogla izpodkopati vpliva in delovanja teh strank, ki bodo v novem državnem zboru imele okrog 150 poslancev. Pri volitvah volivnih mož je dosegla demokratična ljudska stranka veliko zmago. To je zelo potrdilo rusko vlado, najbolj pa še iz-

id volitev v stari ruski prestolnici Moskvi, kjer je tudi zmagala stranka kadetov. Vsled tega se je bati, da lahko ruska vlada razpusti tudi drugo dumo, ako ji ne bo po volji. Vendar, ker ruska vlada sedaj ne rabi državnega zboru samo zato, da uredi svoje notranje zadeve, ampak tudi zato, da povzdigne v tujih državah svoj kredit, ji bo sedaj težje razgnati ljudske poslance.

NAMERAVANI NAPAD NA MINISTR-SKEGA PREDSEDNIKA.

Bivši ruski ministrski predsednik grof Vite bi bil postal kmalu žrtev bombnega napada. V njegovi peči so našli bombo, ki bi se imela o polnoči razpočiti. K sreči je bil pri grofu njegov prijatelj, ki je brskajoč po sobi v peči našel bombo. — V Odesi vladajo strašne razmere. Pomorščaki štrajkajo ker niso dosegli nobenih uspehov, so sklenili pomoriti vse kapitane in razstreliti ladje. Po celem mestu se vrše poboji, pri katerih je cel kup mrtvih. — Proti portarturskemu generalu Šteslu se bo vršila v kratkem obravnava. Izpovedbe prič so za generala, ki je predal trdnjavo Port Artur, jako neugodne.

Listek.

Prstan in nesreča.

VII.

(Dalie.)

Prijateljici sta prihiteli v dolino. Na ozki ravnici je bilo razpotje. Počivali sta, ker sta bili zelo utrujeni. Jerica je s solzami v očeh pogledala svoji spremljevalki v obraz in ji zašepetala:

»Ne bi se bila smela izdati. Toda, kakor hitro sem spoznala v dečku svojega otroka, se nisem mogla vzdržati več . . . Z nepopisno silo me je potegnilo k njemu, in nič se ne kesam, da sem se izdala. Še vesela sem . . . Ne veš, Tilka, kolika sladkost je v otrokovem objemu! . . . Toda, kaj sedaj, Tilka? Bernard bo šel za nama in me bo iskal povsod . . . Zato ne morem iti več s teboj v Vrbje. Našel bi me in izdati bi mu morala vse, in tako bi prišla sramota tudi nadenj. Nesreča bi bila še večja . . . Tega pa ne storim za nobeno ceno! Zato moram stran iz te okolice — daleč stran . . . Toda kam?«

Tilka je žalostno pogledala svojo prijateljico. Nastal je med njima molk. Šele čez dolgo je spregovorila Tilka:

»Zelo težko te pustim od sebe. Sestra si nam bila vsem, ne — mati, dobra mati si nam bila — meni, mojemu možu in otrokom. Vem, da bode v naši hiši mnogo joka, ko te ne bo več. Toda v teh razmerah je res najboljša, da greš. Uvidim, da je stvar zelo kočljiva, zato ti ne branim. Pozneje, morda čez pol leta, ko se razmere zasučejo, lahko zopet prideš . . . Glej, prišlo mi je na misel to-le: Daleč od tu, na Spodnjem Bavarskem, kakor ti je znano, imam omoženo sestro. Ima nekega krčmarja. Prav dober možak je in tudi Rezika je bila vedno jako ljubeznjiva in postrežna gospodinjica. Lipovje se imenuje kraj. — Torej k Reziki boš šla v Lipovje; tja doli te Bernard gotovo ne pride iskat . . . Sedaj greva takoj v Tegrnje. Ob desetih sva lahko že tam. O polnočji vozi iz Tegrnj dostavnik (vozovi, ki so prejšnje čase vozili ob določenih časih, ko še ni bilo povsod železnic) v Mnihov. Toliko denarja imam s seboj, da ti bom lahko kupila listek do Mnihova. V Mnihovu pa pojdi k

»zlatemu angelju!« Krčmarica je moja prljateljica. Dala ti bom zanjo pismo s prošnjo, naj ti posodi nekaj denarja, da boš lahko prišla v Lipovje. Denar ji bom vrnila o prvi priliki, ko pridem v Mnihov. — Tudi za Reziko ti napišem pismo, tako, da boš lahko brez skrbi. V Tegrnjah bom pisala. Glej, Jerica, in pojutrišnjem boš lahko že v Lipovju . . . Si-li zadovoljna?«

»Zadovoljna,« je vzdihnila Jerica. »Tilka, kdaj ti bom povrnila, ker si tako dobra z menoj — siroto?«

»Tiho o tem! Z delom v naši hiši si desetkrat več zaslužila, in nikdar te ne bomo dovolj poplačali . . . Veš, medve se kar lepo odpraviva! Čas je drag in pot pred nama je še dolga. Tudi naju lahko Bernard dohiti, če se bova obotavljali. Kar na desno lo kreniva! Tu-le, morda po bližnjici! . . . Nihče naju ne bo videl!« . . .

Prijateljici sta izginili med grmovjem.

• • •

Solnce je bilo že zašlo za mogočne gore k počitku in je dihalo rdeče oblačke iz svoje kamenite postelje, ko je prisopihal v dolino truden možki in obstal na razpotju. Bil je Bernard. Za klobukom je imel droben nageljni šopek. Troje potov se je križalo na ravnici, in Bernard ni vedel, po katerem naj gre, da pride do cilja. Vzel je z glave klobuk, pogledal v nebo, poduhal šopek, kakor naj bi mu ta povedal, kam naj krene. Globoko je vzdihnil:

»O Jerica, Jerica — kaj si mi zopet storila!«

S hriba je začul zvonek ženski glas. Nežno in vabljivo je odmeval po gozdu.

»Vesela je ptička med drevjem, na gori prepeva pastir, od radosti vriska narava — a v mojem je srcu nemir.«

Od žalostnega slovesa blede mi rožni obraz, od žalostnega slovesa objel mi je srcece mraz« . . .

Bernard jo je že hotel zaviti na desno, kamor sta bili prej odšli ženski. Vabljiva pesem pa ga je zmotila. Otožni, hrepenenja polni napev se je tako leno vjemal z njegovim dušnim stanjem, in mislil je, da sliši svojo ženo. Zdela se mu je prav tako, kakor ono noč, ko je sanjal o Jerici. Potisnil je klobuk na glavo in krenil na levo. Z urnimi koraki je stopal navkreber in tako zgrešil sled svojo ženo.

VIII.

Cel mesec je že minul in Bernard je še vedno blodil med bavarskimi gorami. Mislil je, da bo precej prve dni našel Jerico, ki se je bila tako nepričakovano prikazala pa zopet tako nenadoma izginila. Pa se je zmotil. Povpraševal in iskal je povsod, pojasnil mu niso mogli dati nikjer nobenih. Zato je poslal otroka in dekle domov, sam pa je prehodil potem še vse doline, vse kraje gorenje Bavarske, pretaknil vsak kot, vsako vasico — vse zastonj! Žalosten in ves upehan je prišel nekega dne v Tolico, kjer se visoko gorovje polagoma znižuje v gričevje. Krenil je v gostilno k »skočnemu jelenu« in potrj sedel k prazni mizi. Komaj je bil naročil pijačo, stopi od ene sosednjih miz k njemu postaven možakar. — Bil je voznik.

»Pozdravljen, rojak! — Odkod pa in kam?«

Bernard se je presenečen ozrl in z očmi ošinil voznika od nog do glave. Čumbolji ga je opazoval, tembolji so se mu zdele znane poteze njegovega obraza. Šele čez nekaj časa je odgovoril:

»S Tirolskega prihajam.«

»Vidim po obleki, da ste Tirolec. A rad bi vedel odkod ste? Zdi se mi, da vas poznam...«

»Jaz pa vas... Najbrž sva se nekje že videla, pa mi ne pride v glavo, kje... Jaz sem s Poljan in če vas zanima moje ime — Jelarjev Bernard s Poljan.«

Voznik je kar poskočil od veselja.

»O, potem sva si najbližja rojaka in se ti kava... Ti mene najbrž ne poznaš — Špeharjev Jošt!«

»Špeharjev Jošt — za božjo voljo!« Bernard ga je začudeno meril z očmi. »Kdaj si jo pa popihal?«

»Pet let je že. Saj si gotovo že slišal, da sem ubežal in da so me iskali vojaki in žandarji. He — pa me niso dobili. Pred nosom sem jim jo popihal čez mejo. Zdaj sem v Mnihovu pri »konjičku« in vozim pivo. Godi se mi prav dobro. Ravno danes sem pripeljal pivo semkaj v Tolico. Kdo bi si mislil, da bom v tej samoti našel znanca?«

»Glej ga, glej. Jošta! Torej popihal si jo? Nekaj sem slišal, da so te iskali žandarji, pozneje so pa govorili, da so te vjeli. Vesel sem, da sva se dobila, vesel tudi, da se ti dobro godi. No, pa Poljan menda vendar ne pozabiš za vedno! Pred kakimi osmimi tedni je namreč prišlo od gosposke pomiloščenje za vse begunce.«

»Pomiloščenje? ... Beži, beži! — Res?«

»Res! Kaj se ti bom izmišljal?«

Jošt je kar poskakoval od veselja: »Veselo novico mi prinašaš! ... O seveda! Zdaj bom pa že enkrat obiskal svojo domovino... Veš, je vseeno malo dolgčas v Mnihovu... Pa kaj te je pravzaprav privedlo semkaj na Bavarsko in kaj ti je, da si tako hudirjevo bled, kakor bi že danes zapuščal dolino solz?«

»Ženo iščem.« je odgovoril Bernard žalostno in oko se mu je stemnilo.

»Ženo? — kaj se ti je izgubila?«

Bernard je prikimal. Povabil je Jošta, naj sede. Potem pa mu je začel pripovedovati dolgo povest: Kako je Jerica pred petimi leti nenadoma izginila, kako jo je iskal, kako žalostno je umirala Piskovka in kaj vse je takrat starka govorila, kako se je Jerica zopet nenadoma pokazala na Gori in kako tudi meni nič, tebi nič — zopet izginila.

Jošta je zelo ganila Bernardova povest. Prepričan je bil, da je vsega kriva edinole Piskovka. Pač se je še spominjal Tadejevega prstana, za katerega ga je bila takrat starka ukanila, a kaj vke je pozneje Piskovka s prstanom počela, v kaki zvezi naj bi bil prstan z Bernardovo povestjo, o tem ni imel niti najmanjše slutnje. — Jošt je bil nekoliko praznoveren: večkrat je slišal, ko je bil še doma, da je Piskovka čarovnica. Zato mu je precej prišlo na misel, da je starka s Tadejevim prstanom Jerico najbrž začarala. V teh okolnostih se je Joštu zdelo najboljši, da Bernardu popolnoma zamolči sestane, ki ga je imel takrat s Piskovko. Bal se je, da ne bi po nedolžnem prišel v past, ki mu je bila zdaj nastavljen. Zato je raztegnil obraz v skrivnostne gube in rekel:

»Nekaj ti povem, Bernard... Verjemi, da je res tako! Piskovka je Jerico začarala.«

Bernard je skomizgnil z ramami in rekel napoj zaničljivo:

»Beži, beži! Misliš, da sem babeverec? — Takih stvari več, da ne verjamem!«

»Kaj? — Kakor hočeš! Silil te ne bom! Jaz bi ti lahko iz svojega življenja povedal marsikako zgodbo o čarovnicah. Pregarjale so me že, tebe pa še niso, kaj bi potem govoril, da jih ni. E, Bernard, ne boš me ugnal ne!«

»Zato se zdaj ne bova kregala. Jaz ostanim pri svojem, kar sem rekla!«

»Jaz pa pri svojem!«

Bernard se je nasmehnil, Jošt pa je molčal in gledal pred-se na mizo. Ni mu šlo v glavo, da Bernard noče verjeti v čarovnice, ko je skoro ves svet prepričan o njih. Čez nekaj časa se je menda potolažil, ker je hipoma planil po koncu. Na obrazu se mu je pojavila živahnost in dobra volja.

»Bernard, nekaj se mi je posvetilo v glavi! Če se prav spominjam, sem videl tvojo ženo. Videl sem jo, in mislim, da je bila prav Jerica...«

Bernard je vstrepetal od veselja. Skočil je izza mize, prijel Jošta za rame in klical ves iz sebe:

»Kje? — Kdaj? — Jošt govori, govori!«

»V Mnihovu... Bila je blede, potrta ženska v gornjebavarski noši, kakor si mi jo prej opisoval. Njen obraz mi je bil tako znan in mislil sem, da me bo prav gotovo ogovorila.«

»Kdaj si jo videl? Ob kaki priliki in pri kakšnih ljudeh? — Jošt, govori! Če mi najdeš Jerico, ti pri priči izplačam tisoč goldinarjev.«

»Ne bilo bi napačno! Tisoč goldinarjev je lep denar in ž njim se postavljajo lahko samo ljudje, kot si ti! Veš, Bernard, za tako malenkost jih pa ne vzamem. Pomagal bi ti iz prijateljstva, če bi ti mogel, ker si revež in se mi smiliš.«

»Torej, kdaj si jo videl,« je silil naglo Bernard.

»Kaj bo tega? — Morda dober teden, če ne več. Prav dobro se ne spominjam, kateri dan je bilo. Bila je med izseljenci, ki so odhajali v Ameriko.«

»V Ameriko... Moj Bog!« Bernard si je z rokama pokril obraz in zastokal. Pa kmalu je zopet dvignil glavo in žalostno začel:

»V Ameriko torej? ... Da, da, prav ona je bila... Po onem srečanju pri »Materi božji na Gori« se ni več čutila na varnem... Vse se vjema! — Jošt, ali je družba izseljencev že odpotovala?«

»Najbrž! — Predvčerajšnjim so se menili v naši kleti, da bode družba odhajala preko Frankobroda.«

»Potem moram kar brž za njimi! Naravnost v Frankobrod odpotujem.«

Bernard je kar divjal po sobi. Razburjal se je čedalje bolj in iskal svojih stvari, da bi kar odhitel. Voznik ga je miril, kolikor ga je mogel, pa ubogi mož se ni dal potolažiti. Čas se mu je zdel zelo dragocen in res bi bilo škoda vsakega trenutka, ki bi ga bil porabil takrat za nepotrebne marnje.

»Moram, moram! Ni drugače,« je silil v enomer.

»Glej, Bernard, da se ne prenašliš,« ga je miril voznik. »Bolj pametno je, da greš najprej v Mnihov in tam poprašaš pri potovalnih zastopnikih. Povedali ti bodo, če je bila tudi tvoja žena med izseljenci. Saj imajo imena vseh, ki so odpotovali.«

»Jerica gotovo ni povedala svojega pravega imena,« je ugovarjal Bernard.

»Čprav! Nekaj boš pa le izvedel... Sicer se ti lahko pripeti, da izseljencev v Frankobrodu več ne dobiš. Pri agenciji v Mnihovu pa ti bodo povedali, čez katere kraje bodo še hodili izseljenci in kje se ukrcajo.«

»Imaš prav! ... Tam bom pa res najbolje poizvedel. Brihtno glavno imaš Jošt! Sam na to nikdar ne bi bil prišel... Zato pa moram takoj v Mnihov! — Niti minute ne smem čakati... Krčmar ima gotovo hitrega konja in voz — ne-li?«

»Ima pač dveje starih kljuset, ki niti pes za njima ne zalaja. Ni vredno, da bi izpraševal. — Na pošti bi dobil kočijo, pa se tudi ne izplača. Čemu bi po nepotrebnem tratil denar! Glej, jaz tudi takoj odhajam proti Mnihovu. Imam dvoje iskrih vrancev, ki se ko-

sajo lahko z vsakimi. Če se ti zdi, lahko prisedeš. — Voz seveda ne bo najboljši. Jutri jutraj bova že v Mnihovu, prej tja tako ali tako ne prideš... Tudi ti bom — če ti drago — v Mnihovu za vodnika, da se ne izgubiš.«

»Jelar je ponudbo hvaležno sprejel. Čez pol ure sta že drčala proti Mnihovu.«

V Mnihovu je Bernard res izvedel, da se je hotela z izseljenci odpeljati tudi mlada, blede ženska, katere opis se je popolnoma ujema z Joštovim. Ker ni imela dovolj denarja za vožnjo, je niso pustili. Imena in rodnega kraja ženska ni povedala. Zastopnik je Bernardu tudi dovolil, da je smel pogledati v zapisnik izseljencev, kjer so bili vsi popisani po imenu, starosti, domovju. Vsa imena so bila taka, da Bernard ni mogel iz nobenega sklepati, da bi bilo Jeričino. — Kljub temu je odpotoval za izseljenci v Frankobrod. Tam se je na lastne oči prepričal, da Jerice ni med njimi. Iz Frankobroda pa je odpotoval Jelar naravnost domov. Imel je namreč več nujnih opravkov, ki so nemudoma čakali rešitve. — Obljubil pa si je, da bode po končanih opravkih takoj odšel zopet čez mejo — poizvedovat po svoji ženi. (Dalje prihodnjic.)

— Kanonična vizitacija in birmovanje v ljubljanski škofiji v letu 1907: I. V dekaniji Kranj: 1. Mavčice 5. aprila, 2. Kranj 6. in 7. aprila, 3. Besnica 8. aprila, 4. Tržič 13. in 14. aprila, 5. Kovor 15. aprila, 6. Križe 16. aprila, 7. Duplje 17. aprila, 8. Goriče 18. aprila, 9. Trstenik 19. aprila, 10. Predoslie 20. aprila, 11. Št. Jurij 21. aprila, 12. Olševke 22. aprila, 13. Velesovo 23. aprila, 14. Šenturška gora 24. aprila, 15. Predvor 25. aprila, 16. Kokra 26. aprila, 17. Smednik 27. in 28. aprila, 18. Zapoge 29. aprila, 19. Cerklje 1. in 2. junija, 20. Naklo 3. junija, 21. Podbrezje 4. junija, 22. Šmartin 24. junija. — II. V dekaniji Radovljica: 23. Koroška Bela 9. maja (tudi posvečenje oltarja), 24. Sv. Križ (Rovte) 10. maja, 25. Jesenice 11. in 12. maja, 26. Dobrava pri Bledu 13. maja, 27. Ljubno 5. junija (tudi posvečenje oltarja), 28. Ovsišce 6. junija, 29. Kropa 7. junija, 30. Radovljica 8. in 9. junija, 31. Bohinjska Bela 10. junija, 32. Bohinjska Bistrica 11. junija, 33. Srednja vas 13. junija (tudi posvečenje oltarja), 34. Koprivnik 14. junija, 35. Gorje 15. in 16. junija, 36. Zasip 17. junija, 37. Grad 18. junija, 38. Ribno 19. junija, 39. Lesce 20. junija (tudi posvečenje oltarja), 40. Leše 21. junija, 41. Breznica 22. in 23. junija, 42. Dovje 7. septembra, 43. Kranjska gora 8. septembra, 44. Radeče 9. septembra, 45. Bela peč 10. septembra. — III. V dekaniji Trebnje: 46. Trebelno 25. maja, 47. Mokronog 26. maja, 48. Sv. Trojica 27. maja, 49. Št. Janž 28. maja, 50. Št. Rupert 29. maja, 51. Sv. Križ 16. in 17. julija, 52. Čatež 18. julija, 53. Št. Lorenc 19. in 20. julija, 54. Trebnje 21. julija, 55. Mirna 22. julija. — IV. V dekaniji Idrija: 56. Idrija 29. junija (samo birma), 57. Vojsko 30. junija (posvečenje župne cerkve in sv. birma). — V. V dekaniji Postojna: 58. Št. Peter 6. julija (posvečenje oltarja in sveta birma), 59. Trnje 7. julija (posvečenje nove cerkve in sv. birma), 60. Paličje 8. julija (posvečenje oltarja). — VI. Dekanija Kočevje: 61. Ebental 14. septembra, 62. Nesselthal 15. septembra, 63. Unter-Deutschau 16. septembra, 64. Unterlag 17. septembra. — VII. V dekaniji Litija: 65. Kresnice 22. septembra, 66. Štanga 23. septembra, 67. Janče 24. septembra, 68. Prežganje 25. septembra, 69. Javor 26. septembra, 70. Primskovo 27. septembra.

Razgled po domovini.

Osebna vest. Gospod p. Engelbert Pollak je prestopil iz frančiškanskega v benediktinski red in je te dni Kamnik zapustil ter se preselil v St. Lambert na Zgor. Stajerskem.

Zaupni shod Slovenske Ljudske Stranke se bo vršil danes teden v veliki dvorani hotela »Union«. Opozorjamo somišljenike na ta shod, na katerem se bodo postavili kandidati za državnozbornske volitve. Kdor ni še dobil vabila, pa želi priti, naj se nemudoma obrne na gospoda dr. Kreka. Pridite mnogoštevilno ta dan v Ljubljano!

Posnemanja vredni so nemški katoličani. Pri zadnjih volitvah za nemški državni zbor so se cerkvi sovražne sile vzdignile, da porazi nemške katoličane. Imeli so dosedaj 99 poslancev. Sam nemški cesar, ki je protestant, in državni kancler grof Bilov sta posegla v boj proti katoličanom. Pa glejte! Katoliški možje so stali kot skala in sijajno so odbili vse napade. Mesto 99 imeli bodo v novi zbornici 110 poslancev. To zmore le katoliška zavest in trdno versko prepričanje. Okrog tri milijone glasov so dobili zase nemški katoličani. Ves svet se je čudil tej slavni zmagi. — Možje mladeniči slovenski, tudi vas čaka nekaj takega. Dne 14. maja bo treba na volišče. Pripravljajte se že sedaj, da zadaste s svojimi glasovnicami sovražnikom cerkve liberalcem in socialnim demokratom smrtni udarec. Sovražnik se že giblje in stika okrog sebe, da bi vjel nekaj ljudi, zato pozor pred njim. Bodimo edini in zmagali bomo tudi mi sijajno!

Liberalci so si povsod enaki. Dokaz za navedeno trditve lahko najdemo, ako prebiramo liberalno časopisje. Vsi liberalni listi pišejo in udrihajo po poštemem kmečkem ljudstvu. »Slovenski Narod« je to storil opetovano. Z najgršimi psovkami je obkladal našega kmeta, urednik »Narodov« dr. Tavčar je sramotil kmeta na Dunaju pred vsemi avstrijskimi poslanci. Toda ne mislite, da so samo kranjski liberalni listi sramotilci kmečkemu stanu, prav tako nasprotujejo kmetom tudi primorski in štajerski liberalci. Zgledov bi lahko našli premnogo. A zadostuje naj samo en dokaz, ki ga je nedavno podala celjska »Domovina«, glasilo celjskih advokatov in drugih liberalcev spodnještajerskih. O »priateljstvu« tega lista do kmeta piše »Slovenski Gospodar« to-le: »V zadnji petkovi izdaji skuša celjska »Domovina« dokazati, da škodi našim kmetom, če se zaprejo meje kmečkim pridelkom in se na ta način zvišajo njih cene. Pravi, da naši srednji kmetje ne prodajo na leto več kakor 3 do 4 glave in da jim je torej pač vseeno, če je cena živini višja ali nižja, ker je pri posamezniku dobiček malenkosten. V zadnji številki našega lista dokazuje posestnik Pišek v prvem članku, da bi kmet moral prodati živino v svojo škodo, če bi se količkej cena živine znižala. Celjska »Domovina« se je torej postavila na popolnoma protikmečko stališče. Niti teh borih krajcarjev ne privošči našemu kmetu, nasprotno želi celo, da bi kmet prodajal živino v svojo lastno škodo. Tako more pisati le najhujši sovražnik kmeta.« Ali ni torej resničen zgornji stavek: Liberalci so si povsod enaki? Sedaj se sicer prilizujejo kmetu, ko se bližajo volitve, a mi smo trdno prepričani, da se slovensko ljudstvo tem političnim sleparjem ne bo vsedlo na lim.

V ljubljanski škofiji je bilo l. 1906 17 kanonikov, 294 župnik, 231 kapelanskih mest in 20 samostojnih kapelanij; praznih mest je 121. — Vseh cerkva v škofiji je 1332, od teh 10 redovnih, kapel pa je 225. — Duhovnikov

šteje škofija 550, od katerih jih živi 16 izven škofije; redovnikov je 259 in sicer: cistercijanov 28, kartuzijanov 59, frančiškanov 93, kapucinov 14, usmiljenih brato 16, jezuitov 11, lazaristov 19, redovnikov nemškega viteškega reda 11, selezijancev 8. Redovnic je 538 in sicer: uršulink 185, karmeličank 16, usmiljenk 268, šolskih sester 61, križark 8. — Po veroučevanju ima škofija največ katoličanov; po sodnijskem okraju metliškem in kostanjeviškem prebiva nekaj unijatov, po črnomeljsem nekaj pravoslavnikov; okrog 600 živi v škofiji protestantov in židov.

Umrli je v Mostah pri Komendi zlato-mašnik vlč. g. Andrej Stritar, roj. dne 22. novembra 1823, v mašnika posvečen l. 1848. — V tukajšnjem Leonišču pa je umrl po dolgem bolehanju duhovnik g. Janez Bezeljak, roj. v Črnem vrhu nad Idrijo dne 6. oktobra 1866, posvečen v mašnika l. 1889. N. v m. p.!

Iz neke vasi v ljubljanski okolici se nam piše: Po naših krajih je splošna navada, da se »zagradi« novoporočencem in da ob tej priliki dá ženin neko odkupnino. Tako se je zgodilo tudi pri opisanem slučaju. Dotični mladenič, ki ga je nekdo v »Domoljubu« napadel iz osebnega nasprotstva, je ravnal po dogovoru z drugimi fanti. Toliko resnici na ljubo.

Umetni zobje se zopet podražijo. Ruska vlada zabranjuje izvoz »platine«, iz katere so napravljani majhni koželjčki v umetnih, porcelanastih zobeh. Tovarne za umetne zobe kupujejo torej »platino« mnogo dražje in so zvišale ceno umetnim (neobdelanim) zobem tekom enega leta za 100 odstotkov (!) in pričakovati je, da se cena zviša tekom enega leta še za 100 odstotkov. Naši gg. zobozdravniki bodo torej, kakor slišimo, v kratkem zvišali ceno umetnim zobem.

Bolnišnica cesarice Elizabete. Cesar je dovolil, da se ženska bolnišnica v Novem mestu sme imenovati »Bolnišnica cesarice Elizabete«.

V zaporu se je obesil. 52 let stari Janez Pleško, po domače Čuk, mesarski pomočnik iz Srednjih Gamelnov, se je dne 8. t. m., med 3. in 4. uro popoldne, ne da bi ga bil kdo opazil ali zabraniti mogel, v svoji celici obesil. Bil je v preiskovalnem zaporu, ker je v Spodnji Šiški izmaknil nikelnasto uro z verižico in mesarsko brusilo. Kaj da ga je k temu obupnemu koraku tiralo, se ne ve, bojazen pred kaznijo gotovo ne, ker je bil že večkrat kaznovan.

Premestitev poveljništva 56. pehotne brigade iz Ljubljane v Gorico se izvede dne 11. majnika. Od navedenega dne nadalje prevzame obmejno službo v Gorici in v Gradšču brambovski polk št. 27.

Ponarejalci denarja v Šiški prijeti. Pretekli teden so v Šiški v prvem nadstropju hiše gostilne Štirin nasproti Juvančiča štirje orožniki prijeli ponarejalce petkronskega denarja: nekega Zlebnika, njegovo soprogo in še nekega drugega moža, ki je ondi stanoval. Pet Zlebnikovih otrok je sedaj brez matere in očeta.

Tržne cene. Položaj na svetovnem trgu je ostal neizpremenjen. Vreme jako ovira promet. Ogrski veletrgovci zadržujejo svoje zaloge, ker čakajo, kako bodo prezimile setve. Lanska bogata letina pa še vedno drži cene neizpremenjene. Pšenica je ostala neizpremenjena in samo na ameriškem trgu so se zvišale cene. Istotako je ostala rž. Oves poskuša doseči višje cene in ako se mu posreči dobiti nekoliko vinarjev, pa to zopet izgubi.

Turšica je izgubila nekoliko na svojem prometu. Moka se množi v zalogah mlinov, ker je premalo odjemalcev in ker je promet vsled vremena otežkočen. Otrobi se živahno zahtevajo in so jako stalni v ceni, a zaloge so nezadostne.

Smrtna kosa. Umrla je v ljubljanskem uršulinskem samostanu 15. t. m. ob 1. uri ponoči častita M. Antonija Murgel, prefektinja tega samostana. Pogreb je bil 17. t. m. popoldne ob pol 3. uri. Pokojnica je bila ljubljanskemu širšemu občinstvu znana po svojih delih in vrlinah, pa tudi izven Ljubljane poznata pri nebrojnih bivših gojenkah ljubljanskega samostana. — Umrl je v Pleterskem samostanu dne 12. t. m. brat Filip Perret. To je že četrty samostanski brat, ki bo počival na novem samostanskem pokopališču. — Iz Slovenske Bistrice smo dobili poročilo, da je č. g. župnik Martin Gaberc umrl. Pogreb je bil v petek, dne 15. t. m., ob 10. uri dopoldne. Naj v miru počivajo!

Polzkušeni samoumor grofice Lichtenberg. Ida grofica Lichtenberg, katere oče stanuje na ljubljanskem Gradu, je ustrelila pretekli teden ob 3. uri popoldne nase iz revolverja. Zadela se je v čelo. Vzrok baže »nesrečna ljubezen«. Prej ta dan je bila še na »Slavčevi« maškardi. Težko ranjeno so prepeljali v bolnišnico. Kakor kaže, bo okrevala.

Belokranjska železnica. Železniško ministristvo je naznanilo načelniku konsorcija belokranjske železnice, grofu Harrachu, da je pripravljeno dati 10.000 K za trasiranje belokranjske železnice, ako tudi deželni odbor odloči v isti namen primerno podporo. Konsorcij bode storil primerne korake.

Zlato poroko sta praznovala v Stranjah dne 11. t. m. zaradi svoje skromnosti in dobrotljivosti občje priljubljena Janez Balantič iz Županjih njiv št. 7 in njegova žena Katarina. Lepo je bilo, ko sta zlatoporočenca med slovesno sveto mašo sprejela sv. Rošnje Telo in je za njima tudi lepa vrsta svatov sprejela sveto obhajilo. Čast takim svatom! — Istega dne sta praznovala v Zatičini na Dolenjskem zlato poroko Uršula in J. Skubic iz Dobrave. Tudi te lepe slovesnosti se je udeležilo poleg sorodnikov lepo število ljudi. Le škoda, da se ni istega dne vršila tudi poroka sinova. — Zlatoporočencem daj Bog sreče in zdravja do skrajnih mej življenja!

IX. redni občni zbor »Slovenskega osrednjega čebelarkega društva« v Ljubljani se je vršil v nedeljo, dne 17. t. m. v mali dvorani »Mestnega Doma«. Društvo ima 17 podružnic. Predavanj je bilo 22. Koncem leta je imelo društvo 758 članov. Iz blagajnikovega poročila je razvidno, da je bilo čez 9000 K prometa. Dohodkov je bilo 5000 K, stroškov okoli 4000 K. Skupnega imetja je v gotovini skoro 2100 K. V odbor so bili izvoljeni: predsednikom Gustav Pirc; podpredsednikom Anton Znidaršič iz Il. Bistrice; odbornikom: Črnogaj, Likozar, Jarc, Iv. Babnik in Zirkelbach.

Kmetska županska zveza je imela dne 16. t. m. dop. v Ljubljani v hotelu »Union« svoj drugi občni zbor, katerega se je udeležilo okoli 40 županov in občinskih odbornikov ter deželni poslanci dvorni svetnik Šuklje, dež. odbornik Povše, Demšar, dr. Schweitzer in dr. Žitnik. Načelnik županske zveze gospod A. Belec je pozdravil navzoče ter poročal o razvoju zveze. Ustanovljena je bila lani dne 16. avgusta ter šteje 105 članov, društveno glasilo »Občinska uprava« pa 900 naročnikov. Načelnik se med odobravanjem zahvali marljivi-

vemu gospodu dr. Peganu, ki na splošno zadovoljnost urejuje list. Nato gospod dr. Pegan obširno poroča, kako si je društvo pridobilo svoje strokovno glasilo. Listu je sicer obstanek zagotovljen, toda navzlic temu ima še premalo naročnikov. Vsaj vsi župani in posamezni občinski svetovalci naj bi si naročili »Občinsko upravo«, ki daje pouk in pojasnila v raznih občinskih in gospodarskih vprašanjih. Županska zveza dosega svoj namen, ako tudi po svojem glasilu širi strokovno izobrazbo, ki je potrebna občinskim zastopnikom. — Za pregledovalce računov so bili izvoljeni župan A. Hladnik in Josip Susteršič ter dež. poslanec dr. Schweitzer. Članarina za ude znaša 6 K na leto, s tem je plačano tudi društveno glasilo. Pri slučajnostih so se oglasili dvorni svetnik Šuklje, Povše in Žitnik. Dvorni svetnik Šuklje je pozdravil župane kot zastopnike občin, ki so podstava samoupravi, želeč jim vselega napredka. Nato je obširno pojasnil vse dosedanje priprave za podaljšanje dolenske železnice do Siska na eni, v Dalmaciji na drugi strani. Deželni odbornik Povše je navduševal navzoče za skupno delo v blagor kmečkega prebivalstva in dežele vobče. Le v edinstvi je moč. Združeni župani in občinski odborniki morejo uspešneje na merodajnih mestih zastopati koristi kmečkih občin. Deželni poslanec Žitnik naglašala, da treba župansko zvezo podpirati sploh s kmečkimi zvezami, da se utrdi kmečka zavest ter razširi na shodnih splošna gospodarska in politična izobrazba. Po dnevurnem zborovanju predsednik zaključil občni zbor.

Listnica uredništva. Prosimo dopisnike, da opuste osebne napade. — Pišite na vsako drugo stran papirja. — Dopisi brez podpisa romajo v koš. — G. Jakopu Černaču v San Paulo v Braziliji naznanjamo, da smo naročnino hvaležno prejeli. Pozdravljeni!

Iz ljubljanske okolice.

Iz ljubljanske šentpeterske okolice. Liberalni dopisnik v »Narodu« nam kmetom očita, da smo analfabeti (da ne znamo brati), da smo sploh nevedneži, da smo jerušovci, da smo mi vzrok, da je šentpeterska šola za nič in da jo hočemo še v slabem stanju ohraniti. Mož je pisal iz jeze in iz nevednosti. Zato nam ne bo zameril, če ga mi »nevedneži« nekoliko podučimo. — Nepravilne volitve. Dopisnika se je lotila jeza zaradi krajnega šolskega sveta. Volili so nove zastopnike, in izvolili može, katerih kruh je »Narod«. A žalibog je bila volitev nepravilna. Prvič ni bil pravilno razglašen dan volitev, drugič so pa volili več zastopnikov, kakor določa postava. Po postavi se volijo v krajni šolski svet. Možje, ki so tedaj vodili volitve, ali se volijo trije ali pet, to določi okrajni šolski svet. Možje, ki so teadaj vodili volitve, so pa volili kar šest mož, kar je zoper postavo. — Pritožba. Zaradi teh nepravilnosti smo se mi pritožili — ker so nam točke in postave znane, — in pristojna oblast je volitve razveljavila in določila nove volitve. — Pri novih volitvah so bili izvoljeni možje. In takrat se je »Narodovega« dopisnika piskerc, v katerem je vrela jeza, prevrnil, in zato je bilo v »Narodu« najti nekaj »oslovske dlake«. — Kdo je pri teh volitvah pokazal nevednost? Ali možje, ki so zoper šolske postave napadno volili, ali tisti, na katerih pritožbo so bile prve volitve ovržene?! Dopisnik, primite sebe in prve volivce trdo za nos! — Nevednost je pokazal posebno še tisti gospod, ki je govoril, da župnik nima ničesar opraviti v krajnem šolskem svetu. Pa podučil ga je kmečki mož, ki mu je dopovedal, da ima po šolski postavi župnik vedno mesto v krajnem šolskem svetu kot zastopnik cerkve, če ga kdo voli ali pa nobeden in zato ga sploh ni

treba voliti. Gospod Matija, ali ste to točko že prebrali, saj šolski zakonik ste menda že kupili? — Nevednost je pokazal ves odbor, ki se je sedaj pritožil zoper nove pravilne volitve. Gospodje, ali veste, da pravi šolska postava, da volijo zastopnike v krajni šolski svet vsi občinski zastopi (torej cel odbor) vseh občin, katere so v šolskem okolišu. Pri nas so v šolskem okolišu mošanska in ježiška občina, zato imajo po postavi pravico voliti tudi vsi odborniki mošanske in ježiške občine. Zato ne moremo verjeti, da bo sedanja pritožba zoper nove pravilne volitve kaj izdala. Če bi vi gospodje to postavo poznali, bi svoje neumne pritožbe niti vložili ne bili. — In taki nevedni ljudje hočejo komandirati, in očitajo nam nevednost. Seveda po sebi hlače merijo. Prej morate kaj znati in vedeti, potem boste komandirali, če se vam bo kdo dal. — Zakaj ne naznanite izida novih volitev na pristojno mesto? Ali ste za vsako reč tako malo natančni in tako hudo netočni? — Šmartinski »gospod« Matija! Zakaj pa nas slepite s tem, da pripovedujete, da vas naš gospod župnik hočejo imeti za predsednika? Gospod župnik o tej stvari z vami še govorili niso, in vas tudi nočejo za predsednika. To mi vemo. — Na svidenje prihodnjic.

Ij Dobrova. Naša mlekarška zadruga je imela dne 3. t. m. svoj drugi redni občni zbor. Štela je ob koncu leta 1906 77 zadrugnikov z 113 deleži, ki so vrgli skupaj 678 K. Denarnega prometa smo imeli v tem računskem letu 54.291 K 29 h. Zadrugnikom je bilo pa izplačanih čistih 19.950 K 43 h. S takimi uspehi moramo že biti popolno zadovoljni. Iz poročil ob tem zboru posnamemo nakratko sledeče: Naša zadruga je imela v pretečenem letu več sitnosti in zaprek prestati. Največ zmešnjav in sitnosti je bil napravil Seliškarjev konkurz. Seliškar je bil odjemalec našega mleka. Ob tem konkurzu nam je za mesec avgust in prve dni meseca septembra pretečenega leta pretela zguba od okroglih 2300 kron. Dobro je bilo, da je odbor še o pravem času zahteval in dobil od Seliškara 2000 K varščine, katero je pa tudi še o pravem času tako porabil, da konkurzna masa Seliškareva do nje ni imela nobene pravice več. Pri vsem tem so nam bili pa od neke strani nastavili past, v katero pa nismo šli, čeravno so nas imeli za pravcate nevedneže. Tako nam bode ob najneugodnejem slučaju pohrustal Seliškarjev konkurz k večjemu okroglih 200 K. Oče načelnik je zadrugnikom odločno naročil, da naj bodo edini in delajo vsi za enega in eden za vse, ker v slogi je moč, v razdoru pa pogin. Bodo naj tudi odkritosrčni, ne pa zahrbtni, kar pa dosejaj ni bilo vedno tako, kot bi bilo želeli. Če se ima kdo pritožiti, naj to stori pri odboru, ali pa pri nadzorstvu, ne pa za hrbtno jeziciti in obrekovati, ker to ni možato, ampak je sramotno za vsakega prizadetega. Torej vse le iz oči v oči in red bode povsod. Priporoča zadrugnikom povsod red, snago, vestnost in točnost. Odbor in nadzorstvo ostala sta tudi za leto 1907 neizpremenjena. — Gospod Jakob Legvart, mlekarški nadzornik, se je bil tudi udeležil našega drugega občnega zbora. Prav skrbno je sledil vsem obravnavam. Priporočal nam je nabavo »pasterizatorja« in malega »posnemalnika«, da se tako ob hudi vročini zavarujemo pred veliko pokvaro mleka. Stvar se bode pravočasno preskrbela. Nato je v prav poljudni besedi in dovršenem govoru zadrugnikom predaval o mlekarstvu sploh; o molži, snagi in hlevih, ravnanju z mlekom precej po molži, da se dobro ohrani in pride zdravo v mlekarstvo ter je nam povedal še veliko dobrega in podučnega. Za ta zanimivi, potrebni in koristni poduk smo se mu prav iskreno zahvalili. On je pa tudi izrekel odboru, nač-

zorništvu in zadrugnikom svoje popolno priznanje. S tem je bil naš drugi redni občni zbor zaključen. Bog nam tudi v bodoče daj svojo pomoč in obilnega blagoslova!

Ij Rakitna. V ponedeljek, dne 11. t. m., obhajali smo v Rakitni redko slovesnost — blagoslovljenje parne žage, ki si jo je zgradil Franc Kržič, po domače Šmit. Popoldne ob 4. uri se je zbralo vkljub hudemu mrazu precej ljudstva, med drugim vsi domači občinski odborniki, k blagoslovljenju. Gospod župnik Jožef Juvanec je v primernem govoru nagovoril navzoče in voščil novemu podjetju obilo blagoslova. Po končanem blagoslovljenju je začel delati parni stroj in pognal v tek cirkular, da je z vriščecim glasom odločil rob od žaganice, pa tudi žaga se je vzdignila in si začrtala prvo pot v novem vozu, po katerem se bo odslej sprehajala. Zvečer je podjetnik navzoče zbral pri sebi na domu k vselemu likoju, kjer se je marsikatera modra razdrla. Kdo bi si pred kakimi desetimi leti mislil, da je kaj takega v Rakitni mogoče? Podjetni duh Franceta Kržiča je premagal vse zapreke in sedaj imamo na visoki Rakitni tovarniški dimnik. — Sploh je v Rakitni v zadnjih letih opaziti veliko napredka. S pomočjo velezaslužnega gospoda župana A. Kobija na Bregu smo dobili od cestnega odbora vrhniškega okraja podporo, da smo preložili in zložno na novo izpeljali precejšnji del ceste; upamo pa še na podporo, da se bo cesta naprej proti nižavi popravila. Župna cerkev je znotraj in zunaj okusno prenovljena s prostovoljnimi doneski faranov, tudi Amerikanci so priskočili na pomoč. Župnišče je popravljeno. Na trgu pred cerkvijo stoji nova lična kapelica, ki čaka, da po končani hudi zimi sprejme v svoje okrilje kip presv. srca Jezusovega. Polovico denarja je nabranega, pa tudi ostalo se bo dobilo od dobrih src in radodarnih rok Rakičanov. Sredi vasi vidiš novo šolsko poslopje s prijaznim vrtom v ospredju. V kratkem nas zapusti gospod učitelj Ivan Čepon, ki se poda na novo službo v Polhov gradec. S prijaznim, mirnim, nastopom pridobil si je spoštovanje vseh vaščanov. Težko nam bo za njim. Želimo mu na novi službi med domačini obilo sreče, sebi pa vrednega naslednika.

Iz Verda pri Vrhniki se nam poroča: Sedaj pa Vam že lahko povem kako se je »riganje« končalo. Gospod Karlici se je nam porogljivo smejal in nas za osle imel, ker smo z upravičeno zahtevo hoteli imeti od njega občinske račune. On si je mislil: Čemu bi takim bebecem kazal račune? Ima nas že od nekaj za sila »zarukane«. No, in vse to ni njemu prav nič pomagalo. Mi smo mu napravili nezaupnico, podpisano od mož, kateri nimajo »zajčjega srca« ter poslali na naše županstvo. Ker se pa naš župan in Karlici nič prav rada ne vidita, se je naši upravičeni zahtevi takoj ugodilo. No, in tako je bil Karlici prisiljen od županstva račune položiti. In kako jo je »pogruntal« naš prebrisan oskrbnik? Račune je sicer predložil pri županstvu, obenem tudi odstopil od oskrbnišva, a preostanek od leta 1906, namreč 265 K, pa dal na dolg v posojilnico. Tukaj imate! Sedaj pa s svojim gozdnega in nočnega čuvaja plačujte. Tako si je mislil naš oskrbnik! No, pa brez skrbi g. Karlici! Mi bomo stroške že poravnali, akoravno ste nam blagajno popolnoma posušili. V znak te prijaznosti naj še mimogrede omenimo, da je g. Karlici naš občinski denar — tako se govori — rabil v svoje namene. Pa menda vendar ne bo to res, g. K.? Podgorčan.

Gorenjske novice.

Iz kranjskega okraja.

g Cerklje. »Liberalni pratkarji« so že skuhalo eno. V svojih »pratkah« so imeli zapisano, da je gospod kaplan zabavljajl čez »liberalno mlekarno«. Odbor liberalne mlekarnice je z veseljem prijel za to novico. Sklenili so odborniki Jenko Jožef iz Zgor. Brnika, Kern Matevž, gostilničar v Cerkljah, Jožef Lapajne, učitelj v Cerkljah, Zupin Tomaž iz Pšate in Barle Janez iz Grada, kaplan mora biti obsojen in so vložili tožbo. Bila je v Kranju pri sodniji obravnava, pri kateri sta stala nasproti dva odvetnika iz Ljubljane. Toda odbornikom prerokom se ni uresničila najsrčnejša želja, da bi bil gospod kaplan obsojen. Gospod kaplan je bil oproščen, tožitelji, oziroma liberalna mlekarna pa obsojena na povrnitev vseh tožbenih stroškov, katerih ni malo. Zdaj imajo malo več dobička pri mlekarni. — Še drugo so »pratkarji« skuhalo. Nafarbali so »mladi« »stare« odbornike, češ, da je neko dekle oklelo liberalno mlekarno. Tožba seveda je sledila takoj. Zdal se pa stari odborniki liberalne mlekarnice jeze nad mladimi, ker je bilo dekle pri sodniji oproščeno. Imela je pa tudi ta otročenka svojega zagovornika, katerega mora plačati tudi liberalna mlekarna. Dr. Hribar, katerega je imela liberalna mlekarna, računa za eno razpravo v Kranju 75 kron. Pametno bi ne bilo, ko bi zagovornik nasprotne stranke manj računal. Tako so se opekli modri možje pri liberalni mlekarni, da morajo plačati dva odvetnika iz Ljubljane za dve pravdi. »Kdor drugim jamo koplje, pade sam v njo«. Ljudje razumejo to in beže od liberalne mlekarnice, ker je odbor tako pogorel v pravdi, da še priziva na deželno sodišče ne upa vložiti. — Ponesrečil se je v Cerkljah Kern Matevž, gostilničar v Cerkljah. Padel je po stopnicah in si zlomil tri rebra.

g Iz Podbrezja. V nedeljo, dne 10. svečana so priredili podbreški mladeniči in dekleta predstavo, dve šaloigrji, prvo »Krcmar pri zvitem rogu«, drugo »Boj za doto«. Igralkam se mora izreči vsa čast in hvala, ker vsaka izmed njih je izborno rešila svojo vlogo. Veliko hvale smo dolžni prejšnjemu učitelju Šprahmanu, ker to je še vedno sad njegovega dela. O sedanjem učitelju pa se ne moremo pohvalno izraziti. Kakor se sliši, hoče napraviti neko društvo. Toda, kakšno bo to društvo, si lahko mislimo. Svetujemo mu, naj gre s svojo liberalno modrostjo le spat, ker liberalizem na Kranjskem je že na tleh in tudi on ga ne bo spravil na noge. Ne misli naj, da bo eno gnjilo jabolko celo faro okužilo, ker mačka se le en čas igra z miško, potem ji pa pokaže zobe. Za sedaj naj zadostuje to, drugič kaj več.

g V naklem pri Predosljah so vpeljali občinsko naklado na žganje.

g Iz predvorske občine: Bašljani, Babljani, Povljani, Založani in nekateri Preddvorci imajo na Storzcu, na Zaloški gori in v Bašljskem sedlu svoje planine. V zadnjem času so dobili lastniki teh planin od c. kr. okrajnega glavarstva naznanilo, da hoče poljedelsko ministrstvo marsikaj prispevati za uredbo in izboljšanje planinskih pašnikov. Razume se samo po sebi, da bi bilo nespametno, če bi prizadeti gospodarji te prilike ne porabili. Babljani so vže naredili prošnjo za podporo za novo kočvo v Javorniku. — Prav pa bi bilo, da se lastniki planin skupno pomenijo in skupno v tem oziru stavijo svoje želje.

g Predoslje. Ogenj je uničil v noči od 23. na 24. januarja cvetličnjak grajščine brdske

pri Predosljah. Požarna bramba je bila takoj na mestu, delovati pa le ni mogla, ker ni bilo vode. Ribnjak je bil zamrznil, druge vode pa tudi ni bilo. To je dobro, da stoji drugo gospodarsko poslopje nekoliko v stran, da se ni ogenj razširil. Ogenj je menda nastal po neprevidnosti. — Neki cerkveni ženski sedež v župni cerkvi je bil prodan za 144 K. Lep denar, kaj ne. — Ženitovanj smo imeli v naši fari letošnji kratki predpust precej. Vsako smo obhajali še po stari gorenjski navadi dalj časa. — Dragi »Domoljub«, sedaj po novem letu si se še nam ženskam posebno prikupil, ker nam prinašaš vsaki teden nekoliko poukov. Odo-brujem misel, ki te je pripeljala do tega. Le nadaljuj to lepo delo, ker gospodinji sta potrebna uk in veda tega sveta, da za hišo bolj skrbi in tako podpirajo vogle tri. — Zato ti list le podučuj, — in vse v dobrih mislih potrjuj, — da te vsak poželi, — brati, čitati veli.

g Iz Senčurja. Na Visokem bodo mil. g. stolni prošt Janez Sajovic v nedeljo dné 24. t. m. posvetili tri nove zvonove. Ob tej priliki bo na Visokem ob pol desetih slovesna služba božjo, popoldne bodo litanije in ob polu štirih priredj katol. slov. izobraževalno društvo igro »Novi zvon na Krtini« pri Majerju.

Iz kamniškega okraja.

g Iz Doba. Za prihodnjo nedeljo, 24. t. m., je sklicala Hranilnica in posojilnica v Dobu izredni občni zbor, na katerem se bo vršila dopolnitev načelstva in izvolitev nadzornišva. Čudno, da nekateri možje nimajo pravega zupanja v našo hranilnico in posojilnico. Dobri so in naši so — a nam ne pomagajo. Nemara nosijo še v žalostnem spominu nekdanji dobovski konsum, ki je bilo »kraljestvo razdeljeno samo v sebi« in brez jamstva, in je torej moral zaspiti. Naša hran. in posojilnica pa ne stoji na lastnih nogah, marveč je pridružena »Zadružni zvezci«, ki ima pod svojo kontrolo nešteto drugih zadrug, ki se je vse oklepajo z velikim zaupanjem. Koliko je krog nie zbranih hranilnic in posojilnic — in še nobena ni propala. Poglejte na Rova, na Mengeš, Kamnik, Gornji Tuhinj, Ihan itd. itd. Kako tam vrlo uspevajo hranilnice in posojilnice, dasi ima nekatera izmed njih manjši delokrog, nego dobovska. Nezaupnost do naše zadruge je torej neopravičena, ker je le strah pred lastno senco. Možje, več pogumnosti in značajnosti — in strah bo v sredi votel, okoli ga pa nič ne bo. Pridite torej v nedeljo na izredni občni zbor in velezanimivo predavanje gosp. profesorja dr. A. Ušeničnika

Novice iz blejskega kota.

g Za vsevednega so se imeli naš občinski tajnik, pa jih je vendar vsevednost tako zapustila, da so kot tajnik posojilnice izplačali neki ženi en tisoč kron preveč. Seveda je poštna žena, ko je zapazila zmotu, nesla denar nazaj, kar pa visokemu gospodu ni bilo nič kaj po godu, zakaj njih nezmotljivost in vsevednost je šla v franže. Seveda se zdaj pere, oziroma umiva ga njega veliki prijatelj in zaveznik Peternel, češ, da je Repe sam našel pomoč. Tako jo vsak najde, če mu drugi prinese tisočak nazaj in pove kje je zmotu. Zato pa vse to nič ne pomaga, nezmotljivost je žalostno končala. Nam je vsa ta reč le nov dokaz, da imajo gospod Repe že dosedaj služb preveč, naj torej nikar ne gledajo za drugimi. G. Peternelu pa — ker jim hočemo dobro — svetujemo, naj nam Blejcem nikar ne skušajo vtepti v glavo, da je to belo, kar vemo, da je čezinčez črno.

g Kdo nič govori resnice? Oče župan Pretnar se hvallje po časnikih, da je občinski odbor (navzočih je bilo 14 odbornikov) soglasno

sklenil podpreti enega bleških učiteljev in učitelj, ki sta — uboga — prosila pomoči. To ni nič hudega, če se podeli podpora dobrim in potrebnim vzgojiteljem mladine. Ampak to je hudo, da se oglašajo odborniki, ki o »soglasnem« sklepu nič ne vedo; saj so bili štirje (eden iz Grada, dva iz Želeč in eden iz Mlinega) nasprotni in niso glasovali za podporo, ampak so obsedeli in roke v žepu tiščali. Govori se tudi, da so trije odšli. — Kdo potem-takem ne govori resnice? Mi, ki nas ni bilo zraven, ne moremo vedeti, pa bomo si skušali stvar pojasniti.

g Led na jezeru bo še nekaj čaa držal, ker je zelo močan, čeprav pokrit s snegom. Tulci, zlasti Tržačani ne morejo prehvaliti izredne zabave, ki se jim nudi na zmrzli jezerski gladini. Če bo šlo tako naprej, postane Bled lahko prezimovališče, saj ima jako ugodno lego, zavarovano proti hudim vetrovom in tudi pred preostrim mrazom. Pa če že ne prezimovališče, bo vsaj zabavišče za naše južne sosedes vsled ugodne železniške zveze.

g Zabavni večer so priredili pustno nedeljo udje bleškega izobraževalnega društva. Izvrstno so pogodili igro »Čevljar«. Nasmejali smo se za cel post. Le tako naprej. Pustni terek so bila pa dekleta v službi »Pri gospodi« in moramo reči, da so prav dobro izvršile svojo službo. Obisk je bil vselej ogromen. Da bi se le mogla dobiti kdaj prostornejša dvorana, ta je odločno pretesna!

g V taki gnječi pa še ne! Tako se je hudoval star bohinjski očka, ki je priromal sv. Blaža dan na božjo pot na Jezero. Pa se je tudi po pravici hudoval mož, saj je prišlo sila vernega ljudstva od vseh vetrov. Z Jesenic in iz Bohinja jih je železnica pripeljala cele množice, pa tudi Goriško jih je dalo precejšnje število. O ogromni udeležbi sosedov Gorjanec, Ribnjanov, Beljanov itd. naj kar molčim. Posebno se je odrezal vrlo pevski zbor, ki je z neumorno vnemo med slovesno mašo, pa tudi ves čas med delitvijo »Blaževega blagoslova« poviševal čast božjo.

g Ključavničar J. Triller je za pevski kor jako lepo iz kovanega železa izvršil ograjo. Delo hvale in priporoča mojstra. Cerkev je jako veliko pridobila na lepoti. Kaj pa tista stara, črvojedna, prehlajena škatlija za ograjo — mislim namreč orgle — ali bo šla kimalu v pokoj? Tako krasni cerkvi bi se pač spodobilo kaj boljšega.

g Nad 160 Blejcev je zmanjkalo. Menda vendar ne? Od kod? Iz šematizma (zapisnika o stanju župnij). Kaže namreč le 1840 duš za grajsko župnijo, čeprav jih je bilo že lani 1842 in se je domače prebivalstvo tam pomnožilo; pa tudi naselilo se je več družin. Samo z železnico je prišlo nad 10 družin, poleg tega pa še več zasebno živečih uslužbencev.

Bohinjske novice.

g Izboljšanje plač. Ko je imel dr. Šustersiž poletu javen shod na Bohinjski Bistrici, prosili so ga gozdni čuvaji pomoči za izboljšanje mesečne plače. Obljubil jim je svojo pomoč. Dne 6. t. m. naznanja poljedelski minister gospodu poslancu v lastnoročnem pismu, da je gozdničnim čuvajem plačo izboljšal, in sicer trem na 70 in osmim na 60 K. Namesto naturalnega stanovanja dobe 50 kron na leto, deputati drv jim ostanejo. — Gozdni čuvaji radovljiškega okraja poslali so gospodu poslancu pismo, v kojem se mu iskreno zahvaljujejo za njegovo skrb in trud.

g Divjačina. Pravijo, da je letos izvanredno veliko divjačine. Srnjaki pri svisljih, kjer nakladajo seno, pobirajo ostanke. Pozimi so kakor domače živali.

g Pot čez Bačo Odkar drdra železnica skozi predor, ni pregazila čez zimo živa duša sedla čez Bačo. Pred železnico ni ga bilo dneva, da ne bi bil prišel kak Tolminec čez Bačo; a sedaj je starodavna pot zasnežena.

g Prometno društvo. V nedeljo, to je dne 17. t. m. je bilo v Bistrici v loškem poslopiju ustanovljeno prometno društvo za Bohinj. K zborovanju je prihitelo mnogo odličnih gostov iz Bohinjske Bele, Bleda in Gorij. Deželno prometno društvo pa je zastopal dr. Mahr. Namen društva je, pripravljati udobnosti tujcem v poletnem času. — Pristopilo je tako precej članov. Obilo uspeha!

g Misijon. Na Bistrici se bo pričel dne 24. februarja sv. misijon. Vodili ga bodo č. gg. J. Kunstelj, Fr. Tome in J. Pristov. Vsi trije iz Jezusove družbe. Bog daž obilo blagoslova!

g Člani in članice izobraževalnega društva Savice v Srednji vasi so priredili dne 10. in 12. svečano gledališko predstavo. Članice so prav dovršeno igrale igro »Pri gosposi«. Nato pa še mladeniči šaloigro »Krcmar pri zvitem rogu« in »Kmet in fotograf«. To je bilo smeja in veselja. Igralcem pa vsem iskrena zahvala, da so ga nam napravili. Le naprej tako!

g Okoli 70 kron čistega dobička je prišlo za zastavo kljub zelo majhni vstopnini. Naložile so se v hranilnico. Niso jih zajedli igralci in igralke, kot mislijo nekateri. — Gledavcev pa toliko, posebno v nedeljo, da se je vse trlo in je klet zelo velika. Celo ob strani in za odrom jih je bilo polno. — Za zastavo pobirata v Češnjici dva člana. Darovi so prostovoljni, kdor ne misli dati, naj vsaj godrnja ne.

g Umrl je na Poljih 72 let stari fant Matvež Rozman, rojen leta 1835. — Pri Fužini pa je umrla 13. t. m. mati rajnega visokošolca »Daničarja« Antona Cvetek — po domače Jakova mati, Uršula Cvetek, stara 70 let. Odkar je Tonej umrl, je vedno bolj bolehal. Sedaj ju je dobri Bog združil na veke. Naj v miru počiva!

g Ponesrečil se je dne 13. t. m. cerkvenik France Grm. Ko je šel v cerkev, mu je izpodrsnilo in zlomil si je nogo pod kolenom. Nesreča nikoli ne miruje.

g Na novo nam je prineslo in nasulo mnogo snega — kot bi že starega ne bilo dovolj.

g Nov zvon napravijo pri Stari Fužini, tehtal bo 16 meterskih centov. Veljal bo 3800 kron. Podobčina Studor z Fužino je nakupila od verskega zaklada Planin za 100.000 kron. Sedaj so prodali samo lesa za 116.000 kron, zato so pa tudi sklenili napraviti nov zvon. Je že naročen.

g Veselica. Minolo nedeljo je naša požarna bramba v salonu gospoda Markeša napravila običajno veselico. G. Markeš je lično ozaljšal restavracijo, na pročelju z napisom: »Na pomoč!« Domači pevski mešani zbor je izborno pel dokaj novih pesmi. Ljubki čisti glasovi in točno izvajanje težkih skladb spričuje, koliko talentov je v našem dobrem ljudstvu. Le malo vaje in povsod lahko nastopijo naši pevci in pevke.

Iz raznih krajev Gorenjske.

g Iz tihega Loma. 24. t. m. na sv. Valentina dan, je bila tukaj občinska seja v svrhu pregledavanja občinskih računov za preteklo leto, ki so bili v popolnem redu. Da se je dobro gospodarilo, razvidi se iz tega, da občinska blagajna hrani višek 337 kron in nekaj vinarjev. Občinski odbor se je vrlemu županu Gregorju Šokliču za njegovo vztrajno, požrtvovalno in uspešno delovanje dostojno zahvalil. — Na predlog nekega odbornika se je soglasno sklenilo, da se v bodoče vsa službena pisma kolekujejo z znamkami družbe sv. Ci-

mila in Metoda. Še nismo zadnji v našem tihem, skritem Lomu.

g Iz Breznice. Že je približno štiri tedne, odkar so šli naš kaplan g. A. Medved v Ljubljano v bolnišnico. Bili so operirani na slepem črevesu. Zelo s strahom smo pričakovali novice ali ozdravijo ali ne. Cerkevni pevci smo posebno težko pričakovali ozdravljenja. A vendar jim je ljubi Bog povrnil zdravje. Dal Bog, da bi popolnoma okrevali in da bi bili še mnogo let zdravi med nami.

Dolenjske novice.

Iz ribniškega okraja.

d Iz Sodražice. Na dopis v »Slov. Narodu«, kateri se zaletuje v tukajšnje občinske odbornike, župna, župnika ter sedanega občinskega komisarja, naj pojasnim sledeče: Dopisni pravi, da vladajo v tej občini že nad eno leto prave turške razmere, in da so vsega tega krivi edino kleikalni odborniki. Da javnost zve, kedo da je kriv nesrečnega boja v tukajšnji občini naj pojasnim sledeče: Dne 13. se je vršila zopet nova volitev občinskega svetovalca. Prišel je tudi okrajni glavar sam. Ko je bila napovedana ura prišli smo vsi odborniki S. L. S. v občinsko pisarno. In za nami tudi liberalni »ta velki«, kakor se sami eimenujejo. Eden »ta velkih« vzame papir in prebere ta velkih zahteve ali kompromis. Ko pa naši zahtevajo edinole postavno volitev po listih, nastane med liberalci strašen vrišč in hrušč. Bijejo po mizah, premetavajo stole ter vpijejo: mi smo »ta velki.« Slednjič pode-rejo še mizo in se odstranijo iz dvorane.

Res so pokazali da znajo delati še slabše kot po turško. In to so oni možje, kateri se vedno bahajo, da bodo delali edinole v blagor občine. Posebno se je odlikoval v tem razgrajanju eden ta velkih, o katerem vemo, da ako mu ne bi bil zapustil neki slugec veliko vsoto premoženja bi bil danes eden bolj ta malih.

Pristaš S. L. S.

d Umrl je dne 11. februarja v Bukovcu pri Velikih Laščah posestnik Anton Grm, bil je zvest in delaven somišljenik S. L. S. Udeleževal se je marljivo vsega društvenega življenja. Bil je odbornik »Kmetijskega društva« in ud »Kmetijske zveze«. Naročnik »Domoljubov« je bil od začetka. Še v zadnjem času, ko je bil že bolan, se je pridno udeleževal vsakega shoda. — Svetila mu večna luč in lahka mu zemljica!

d Od Velikih Lašč. Veselo svatbo smo obhajali 4. t. m. Po naročilu so postavili dolinski fantje običajni slavalok. A to pa ni bilo po volji Kekavcem. Ti so vzeli slavalok in so ga nesli v gostilno k Logarju. Vsled tega je prišlo do spopada med fanti. V tem boju so bili zmagovavci manjštevinski nad močnejšimi. Upamo, da se bo to nasprotstvo med obema strankama kmalu poleglo.

d Od nekod. Ko sem bil pred kratkim na potovanju obiskal sem tudi svojega prijatelja in tovariša v Loškem potoku na Dolenjskem. Reči moram da se je v ondotnem kraju zadnje čase vse nekako prenovilo. Vas Retje ima sedaj po požaru dosti zidanih in z opeko kritih hiš in drugih gospodarskih poslopij. Vas Hrib zlasti ob okrajni cesti se mi je zdela vsa prenovljena, lepo prezidana hiša in tik nje poslopje mlina ondotne gospodarske zadruge, nadalje občinska hiša, potem novo šolsko poslopje. A tudi druge hiše ob cesti so precej okusno in lepo izdelane. Samo nekaj mi ni ugajalo in to je lesena baraka, ki kazi vas. Ta baraka je najpripravnější prostor za razne nerodnosti. Kako lahko bi nastal tu požar in v

nevarnosti bi bila vsa vas. Dolžnost županstva bi bila to kolibo odstraniti, toda liberalni gospod župan iz Travnika se še ne zmeni za kaj takega, in zakaj ne? Kakor mi je moj prijatelj pripovedoval je ta gospod župan preobložen z »delom«, pa kako bi tudi ne bil, kot županu mu občinski tajnik in povrhu »e občinski sluga vse opravi. Če to občino dosti stane, to nič ne de. Priti h kaki seji ali podpisati, to ni take težave; drugič župan kot načelnik travniške posojilnice ima zopet tajnika, in pri uradnih dnevih se vrstijo odborniki, torej zopet veliko »dela«. Več opravila ima seveda tam kjer se dobi več dobička, to je v trgovini, pri mesariji, v gostilni, v trafikii, v žganjariji in v usnjariji. Povrhu ima še bralno društvo. Čudil sem se, ko se mi je pravilo, da so v odbor izvoljeni večinoma sorodniki, prijatelji ali kak svak župana. Dopisnik teh vrstic bi priporočal občanom, da si pri bodočih občinskih volitvah izvolijo za župana kakega katoliškega moža iz Hriba ali iz sosedne vasi Retje. Gotovo se ne manjka v teh dveh vaseh za županski stol sposobnih mož. Liberalce iz Travnika pustite, občinski odbor malo spremenite in samo žlahto skup ne tlačite. Torej možaki bodite previdni pri volitvah, in ne dajte se motiti in varati obljubam in sladkim besedam. Tih opazovalec.

š Iz Ponikve pri Velikih Laščah. Nikoli ne bi odgovarjal, oziroma se branil zahrbtnemu napadu, ki se je učinil na mene v našem »Domoljubu«. Da bi pa zvedel zahrbtnega napadalca, stavi sledeča vprašanja: Ali mu je znano, kedo ima pravico nastavljanje strup lisicam? Ali mu je znano, da mora imeti vsak človek, kateri nastavlja strup lisicam, posebnega dovolila od okrajnega glavarstva? Je-li zamore dokazati kje in kedaj se je zastupila katera domača koristna žival ali pa koristni ptič? Pove naj tudi kateri človek je nastavljeni strup odnesel in ga potem drugje nastavljal. Podpiše pa naj svoj odgovor s polnim imenom, da bodem vedel s kom imam opravila. Zahvaljujoč se za izkazano dobrohotnost, bilježim s spoštovanjem Franc Adamič.

d Iz Roba. Robarska dekliška Marijina družba je priredila predpustno nedeljo popoldne ob 3. uri gledališko predstavo »Zakleta soba pri zlati goski«. Prav dobro so rešile svoje vloge vse igralke. Ker pa je bilo manj ljudi vsled velikega mraza, se bo igra ponavljala. — Iz raznih krajev se nam poroča o nesrečah. Pretečeni mesec sta bila v robarski fari dva posestnika hudo oškodovana. Janez Peterlin iz Dolšaka, občine Turjak, je imel bika robarske občine na hrani skozi tri leta. Ker pa je dotični bik naredil vsako leto nekoliko zgube, so letos ob novem letu občinski možje sklenili, da se bik proda na dražbi. Ker se je pa stvar nekoliko zavlekla, se je pripetila predzadnji ponedeljek grozna nesreča. Janez Peterlin je imel v hlevu poleg občinskega bika še svojega bika in štiri konje. Bik se odtrga od žleba, nato plane v domačega bika. Ta se tudi odtrga. Občinski bik tišči domačega, domači pa najboljšega konja, ki je bil vreden 700 kron. Zabodel ga je, da je čez pol ure poginil. — Anton Zgonc iz Velicega Osolnika se je na potu spodtaknil in si nogo zlomil. Odpeljali so ga v ljubljansko bolnico.

Iz litijskega okraja.

d Sv. birmo v litijskem okraju bodo letošnje leto Presvetli delili v sledečih župnijah in na sledeče dni: Čatež pod Zaplazom 18. julija; Sv. Križ pri Litiji 16 in 17. julija in Št. Lovrenc 19. in 20. julija; septembra meseca pa 22. v Kresnicah, 23. v Štangi, 24. na Jančem, 25. na Prežganju, 26. v Javorju, 27. na Primskovem. Botri in otroci le pripravite se!

d Zagorje ob Savi. Č. g. Jernej Podbevsek je imenovan za soupravitelja župnije Sv. Plalina. — Kap je zadela ženo Jero Krauskopf. — Propadli kotredeški župan je sklical sejo starih občinskih odbornikov in baje prosil, naj mu dajo kaj penziona. Pa so ga raje izvolili za častnega občana, kar je bolj poceni. Seveda to ni veljavno. — 3. februarja je bilo 9 porok na en dan, poprej pa samo ena in potem samo ena.

d Zdravstveni zastop za litijski okraj je 14. februarja volil predsednika. Izvoljen je dosedanj predsednik gospod Mrva iz Vač.

d Smartno. Umrl je po kratki, a mučni boleznii gospod Andrej Stopar, tukajšnji krojaški mojster in posestnik. Zapušča vdovo in dve nedorasli deklici. Umrl je bil vrl katoliški mož in priljubljen pri vseh. O tem je pričal tudi veličasten pogreb dne 14. februarja. Nosili in svetili so gasilci, gasilno društvo ga je spremljalo z zastavo, in »Zvon« mu je zapel tri žalostinke. Naj v miru počiva! — Vesel dan, znamenec boljše prihodnosti, je bil za Smartno 17. februar. Bil je namreč ustanovni shod »Slov. katoliškega izobraževalnega društva«. Že pred 2. letoma se je nameravalo ustanoviti to društvo, a ni bilo pripravnega prostora. Posojilnica pa je kupila svojo hišo in ta bo postala pravo skupno ognjišče cele šmartinske fare. V nji je tudi naše novo društvo. Po litanijah se je nabralo v obeh sobah in po hodnikih do 200 vrljih mladeničev in mož. Gospod dekan je otvoril shod, pozdravil navzoče in dal besedo glavnemu voditelju gospodu Luku Smolnkarju iz Ljubljane. Ta je v več kot uro trajajočem, poljudnem in krepko osoljenem govoru predaval o pomenu in namenu izobražev. društev. Vsi smo ga umeli in mu pritrjevali. Hvala mu za trud! Nato je še gospod dekan povdarjal, zakaj je potrebno naše društvo zlasti za Smartno. Prebrala so se pravila, določila udnina in nato se je izvolil odbor in se sprejeli udje. Že to pot se je oglasilo do 90 udov in se še vedno oglašajo. Da se pa društvo ni samo rodilo, ampak bo tudi rastle in se krepko razvijalo, o tem nam jamči izvoljeni odbor. Predsednik je naš vrlji župan sam gospod Leopold Hostnik. Kot župan pač najbolje ve, kako potrebna je prava izobrazba ljudstva. Zato vsa čast mu! Podpredsednik gospod Ernst Drčar, pekovski mojster v Smartnem; blagajnik, gospod Oroslav Bric, pekovski mojster v Litiji, njegov namestnik gospod Franc Rozina, sobni slikar iz Litije. Tajnik, gospod Anton Rus, Smartno; namestnik gospod Jožef Strojani, posestnik na Bregu in knjižničar: gospod Janez Copar iz Kostrevice. Namestniki so: Jožef Poglajen, M. Fortuna, Jožef Zupančič, Matej Rihar, župan Leopold Hostnik in Bernard Zeleznik. Bog dai svoj blagoslov!

d »Bog in narod.« To je klic liberalcev. Kaj je več, Bog ali narod? To uganjko je razvozljal oniledan tajnik kmečke posojilnice, ki je pa tudi v Smartnem za nadučitelja. Bil je v vasj C in trosil svoje nauke. Pogovarjala sta se z nekim vrlim možem. Prišel je pogovor tudi na greh. In nadučitelj je trdil, da ni greh nič. »Kaj pa če jaz vas ubijem, ali bo to greh?« vpraša mož v svoji razboritosti. — »O to je pa kaj drugega, to pa je greh,« pravi prestrašeni nadučitelj. Ker nadučitelj zastopa »narod« kot kmečki tajnik, je s tem določeno, kdo je več Bog ali narod. Mi nismo bili zraven, a tako smo slišali. Če ni res, naj pošlje gospod nadučitelj popravek.

d Iz občine Št. Vid - Zatična se nam piše: Zopet žalostno novico. 18 let staro dekle se je obesilo v gozdu. — Ako poizvedujemo po vzrokih raznih nesreč, ki se dogajajo, tedaj moramo priznati, da je teh mnogo krivo nesrečno žganje. Koliko je dandanes žganjarn. Po hribih se skoro povsod kuha žganje in kar

je naljuje je to, da se tudi na drobno prodaja. To bi se moralo na vsak način onemogočiti. Ni čuda, ako niso ljudje, žganju udani sposobni za nikako delo in tudi kako težko jih je pripraviti k delu. Orožništvo bi moralo na to strogo paziti. Sa mislim, da je vendar dovolj, če se prodaja to nesrečno žganje po gostilnah in trgovinah, čemu še po posamnih hišah! Treba bo skrbeti deželnim in državnim poslancem, da se v tem oziru vse potrebno ukrene in zabranj vedno večja nevarnost, ki preti našemu ljudstvu od žganja.

d Zatična. Dne 11. svečana se je vršila v tukajšnji samostanski cerkvi redka slavnost. Oče in mati, Mihael in Uršula Skubic iz občje spoštovane hiše na Mali Dobravi, naše fare, obhajala sta slovesno svojo zlato poroko, ravno isti dan, ko sta bila pred 50 letu poročena v župni cerkvi na Krki. Lepe cerkv. slovesnosti, kakoršne mlajši rod ne pomni, so se udeležili poleg jubilarntov eden sin in štiri hčere, čez dvajset vnukov in pravnukov, trije zetje dva brata in še mnogo sorodnikov poleg druge množice ljudi. Točno ob pol deseti uri napravil vjkar o. Lavrencij ginljiv govor na zlatoporocenca, pokladajoč njima na srce, da nikoli ne pozabita vseh dobrot, ki sta jih sprejela v 50. letih od Boga, kateri je pokazal svoj blagoslov v obilnem številu krepkih potomcev, otrok, vnukov in pravnukov, odgojenih v pravem krščanskem duhu, v veselje in ponos zlatoporocencema. Po dovršeni zlati poroki so tukajšnje pevke Marijine družbe zapele zahvalno pesem; prepevale so tudi med zlatoporocno sveto mašo, pri kateri sta starčka-jubilanta sprejela sv. obhajilo. Po končani slovesnosti so se podali vsi svatje paroma k g. Fricu, kateri je udeležencem pripravil okusen, fini obed. Tukaj je zlatoporocenca nagovoril prav prisrčno o. Lavrencij, ter v spomin podal vsacemu kip Jezusa in Marije. Milostni gospod opat je pa poslal svatom nekaj butelk finega vina. V imenu zlatoporocencev se je zahvalil mil. gospodu opatu in župniku o. Lavrenciju, gospod nadučitelj Kovač. Pevke so razveseljevale goste z raznimi pesmimi in zdravicami. Veliko navdušenja in tudi solz ginjenosti je bilo med svati, zlasti pa pri zlatoporocencih, ko je na posebno prošnjo zlatoporocencev došla od prevzvišenega knezoškofa brzovjavka, v kateri podeljujejo jubilarntoma apostolski blagoslov. Končno je zet zlatoporocencev, višnjegorski fotograf J. Erjavc fotografiral vse udeležence. Zlatoporocencema pa želimo, da včakata zdrava in vesela še svojo biserno poroko!

d Iz Vač. Pri nas imamo par liberalcev, kateri že tudi ušesa vzdigujejo za nove državnozbornske volitve. Svetujemo jim, naj bodo le mirni, ker na Vačah še niso nikoli nič dosegli, in tudi nikoli nič ne bodejo. — Smrt se letos pri nas pogosto oglašja. Pretečenji mesec jih je umrlo precejšnje število, prva je bila Marija Strmljan v 75 letu. Njen pogreb je bil 3. p. m. Bila je mati tukajšnjega znanega boritelja S. L. S. Njen pogreb je bil tembolj sijajen, ker so se ga udeležili tudi trije sosedni župniki. Bila je dobra katoličanka. N. v m. p!

d Sv. Križ pri Litiji. — Nobene poroke ni bilo ta predpust pri nas, če je prav velika fara, bo pa po Veliki noči menda toliko več, ko se kaj nabere. — Huda zima je bila pred nekaj dnevi pri nas, tako da je gozdno drevje pokalo, bati se je, da je tudi trsje pozeblo. — Kar na en dan so tri ženske mrtve ležale v vasi Vodice, čudno, menda so bile dogovorjene. — Obstrelil se je neki mož v Javorju, ko je segel svojemu prijatelju v roko menceč da gre v Ameriko. V tistem hipu se sproži revolver, ki ga je tiščal pod pazduho ter ga zadene v prsi. Rana ni smrtnonevarna. — Pogorel je Anton Meserko v Gobniku m. m. Po-

gorela mu je hiša in nekaj denarja. Vzrok ognja je neočiščen dimnik. Tudi zavarovan ni bil nič. — Jaz tudi! Jaz tudi! se sliši vedno od moških pa tudi od žensk, da gredo v Ameriko. No, kdo bo pa doma delal, če bo vse slo tja, saj jih je že na stotine tam iz fare, sedaj ne bo mogoče še za veliko plačo dobiti delavca ker ga ni. Dokler ni za rabo je doma, ko pa odraste pa hajd v Ameriko, k vojakom in v rudokope. Kaj bo za delavce na kmetih, se povprašujejo bolj priletni možje, saj včasih niso šli v Ameriko, ko smo bili mi mladi, pa so vseeno živeli ampak pridno smo delali in obdelavali domačo zemljo in varčevali. No kaj hočemo, čas se spreminja. — Posestnik.

Iz Šmarja pod Ljubljano.

d Slaba kupčija. Kar jih je pri nas sedlo »Mladoslavencu« na limanice in plačalo naročnino na ta liberalni list, so naredili slabo kupčijo. Agent je namreč spravil denar, pa je k sreči pozabil na obljubo, da jim bo časopis tudi poslal. Sedaj nimajo ne denarja ne časopisa in vedo, da je liberalna vest hudo zaspana. D ugič povejte liberalnim agentom, naj vaša vrtita kakor hitro mogoče od zunaj zapro!

d 50letnico zakona sta obhajala dne 10. svečana Martin in Marija Gliha iz Šmarja. Teža let se očetu veliko manj pozna nego materi. Zanimivo je tudi to, da so očetovi stariši l. 1855. na en dan umrli za kolero, materini pa so dočakali visoko starost.

d Sedanji učitelj na Grosupljem gospod Fr. Lončar zapusti svoje dosedanje mesto in gre v Rakitno pri Borovnici. Tekom pol leta, kar je deloval na grosupeljski šoli, se je priljubil s svojo skromnostjo in s svojim mirnim značajem.

d Šmarska Kalvarija se lahko imenuje podružnica sv. Križa, ki leži deset minut od župne cerkve v smeri proti Ljubljani. Par sto let je že, kar stoje pri tej cerkvi žalostne Mater božje trije križi. — Cerkev je posvečena sv. Heleni in stoji ravno nad prvim tunelom med Šmarjem in Škofelco. Ni sicer bogve kako velika, vendar je že veliko poskusila. V njej je menda pridigoval Jurij Kobila protestantovsko vero, pa so ga ljudje vrgli s prižnice, Hrvaški granicar, ki je srečno prišel iz vojske, je ti cerkvi daroval majhen kanon, o katerem se pa ne ve, kam je prišel. Na moški strani je vzdana kamnita plošča z napisom, ki se pa ne da prebrati, ker je na debelo z beležem pokrita. Ta napis najbrže ne bo kar tako in ve kaj več iz starih časov. — Kjer stoji sedaj kapelica s tremi križi je stal nekdanj en sam velik kamnit križ v spomin, da je bil leta 1683. Dunaj rešen turške oblasti. Teга križa sedaj ni več, pač pa se je od njega ohranil še en kamen. Ta kamen leži v sedanjji kapelici na tleh in služi kot klečavnik. Na njem je vse polno črk, ki so pa že deloma zbrušene, deloma zamazane. Vendar se še lahko berejo besede: turški paša Kara Mustafa. — Stari ljudje pravijo, da je bila ta podružnica nekdanj dobro obiskana, ker leži nad sotesko, ki je med ljubljanskim močvirjem in šmarsko dolino. Skozi to grlo pri Sv. Križu je šlo torej vse, kar je hotelo priti na Dolenjsko ali iz Dolenjske. Ta cerkva je bila Dolenjencem sploh priljubljena, zato Ahlinov oče iz Šmarja pravijo, da so v starih časih pri kriški kapelici ljudje »hudo vbogajme dajali.«

d Volka je videl pretečeni teden cerkovnik iz Gatine, ko jo je brisal čez travnik pri cerkvi. Vzame torej puško in dva psa, da bi ga zasledil. Toda psa sta se ustrašila njegove sledi in sta cvileč nazaj pribežala. Mrcina se je nabrže prišel pokazat gori od Hrvaškega in jo naprej potegnili v Poliške hribe.

Iz Št. Ruperta.

d **Umrli** je Marija Majcen na Češnjevcu stara komaj 23 let. Omožila se je semkaj iz dobrepoljske fare. Lep pogreb je pričal, kako je bila priljubljena. Naj v miru počiva! — Bila je že letos 23 mrlič.

d **Sejem na Cirkniku** je bil kljub velikemu snegu dobro obiskan. Živina je bila jako draga.

d **Občni zbor** hranilnice in posojilnice v Št. Rupertu bo 3. marca v prostorih kaplanije. Zeleti je obile udeležbe!

d **Kmetijska podružnica** bo imela 17. t. m. predavanje in seje v Št. Rupertu. Predaval menda bo gospod Gombač potovalni učitelj.

d **Božji prst**. Nagloma je umrl na Hrastnem Janez Gorenc brez sv. zakramentov.

d **Kdor hoče kaj dobrega storiti** — naj daruje kako knjigo »Kat. slov. izobraževalnemu društvu v Št. Rupertu!« Prosimo.

d **Dom in svojo dvorano** bi rabili pri izobraževalnem društvu. Odbor si je stavil nalogo pobirati prostovoljne prispevke v ta namen. Vse prijatelje napreka in omike vadi odbor, naj pridenejo kamenček k nameravani stavbi!

Lep je Št. Rupert, ali še lepši bi bil, ako bi imel poleg »Doma« božjega hrama tudi lep in prostoren »Dom« za omiko in časni napredek. Prijatelji na dan!

Za odbor — Ivan Strajhar — podpredsednik.

d **Huda zima**, pravijo ljudje, da je letos. Pač huda, posebno za šolske otroke, katerih včasih v oddelku za oddaljene skoro nič ni. Ljudje se boje pozehline.

d **Stalnim učiteljem** v Št. Rupertu je imenovan gospod Matija Brezovar.

Iz krškega okraja.

d **»Posavska Straža«** se je z zadnjo številko nagnila na strankarsko stališče in sicer na liberalno. Prinesla je namreč na svetlo sladko Romihovo vabilo na župane in njih svetovalce nam že znanih štirih okrajev Opatarjamo jo tem potom, naj v bodoče malo bolj pazi kaj prinese na dan. Če pa ne bo nič pomagalo, bomo toplo priporočili kot zaščitnico liberalizma na Posavju. Torej pozor! Vaša tarča bodi Nemeč.

d **Zenin v Savo skočil**. V Zatonu pri Krškem se je predpusno soboto na večer spril Jože Lavrinšek s svojim očetom nakar je ta zapustil hišo in odšel po cesti. Sin ki je bil precej vinjen je hitel za njim ga klical in spravil nazaj na dom. Pa oče ni hotel iti, nakar se je sin ujezil. Da maščuje očetovo trdovratnost zato se zakadi nizdol pod breg naravnost v hladni objem Save. Ljudje so bili hitro na mestu bridkega prizora in nekaj jih je oblečenih planilo za njim v globoko vodo, pa ker se je trdovratno ustavljal so ga le s težavo rešili iz mrzlih toplic seveda še živega. Ta malenkost je bila gotovo že drugi dan pozabljena, ko je peljal družico pred oltar.

d **40urna pobožnost** se je pustne dni v kaptinski cerkvi dokaj dobro obnesla. Ljudi, ki so častili Najsvetejše je bilo vedno dovolj, osobito pri pridigah. Pa ne mislite da so bili sami Krčani. Kaj še! Ko bi bilo to odvisno samo od njih, potem bi se vse izvršilo sila siromašno. V tem oziru so vsekakor skromni. No pa vsi niso taki, vsak devetindevetdeseti naj bodi izvzet kot častna izjema. Pustne dni imajo drugzuga dela dovolj, namreč z neumornim paganskim norenjem. In to bi menda ne opustili, če bi jih tudi biriči preganjali kakor so jih že v davnih dneh.

Da bi se vendar že pustne šeme enkrat spravile s pametjo. Letošnji maškaradi je načeloval mož ki se je pred dobrim letom obesil a bil rešen še pravočasno. Bivši načelnik

pa se je ustrelil pred kakimi desetimi leti. Napredni svet!

d **Leskovec pri Krškem**. Kakor smo že epkrat poročali, postavili so vrlj in poštenu vaščani vasi Malo Mraševo lično kapelico, katero so jim 13. maja minulega leta gospod dekan leskovski slovesno blagoslovili. Kmalu nato so kupili za božjo čast vneti vaščani nov zvon, kateri je bil blagoslovljen 21 oktobra lanskega leta. Od 13. maja do konca leta se je darovalo v tej kapelici od pet mašnikov 41 sv. maš. Najlepši dokaz, da ljudje v tej vasi vedo, kje morajo iskati pomoči v svojih potrebah, namreč pri Bogu. Naj bi Malomraševci to versko mišljenje in veselje do cerkve ohranili tudi v prihodnje. — Domačinom so pomagali s svojimi darovi gospod dekan, ki so podarili lepo mašno obleko. Posebno so se še obnesli rojaki-Amerikanci, ki so darovali nad 400 kron za kapelico. Bodi vsem dobrotnikom tukaj izrečena javna zahvala. Kakor čujemo manjka prav posebno rdeče mašne obleke. Naj bi dobri Bog vnel kakega dobrotnika, da bi nekaj daroval v ta namen. Kdor da cerkvi vbogajme, on posodi Bogu, ki bo vrnil z velikimi obrestimi.

Iz raznih krajev Dolenjske.

d **Svibno**. V nedeljo, dne 27. m. m. smo obhajali obletnico, kar se je v naši župniji ustanovila bratovščina sv. družine. Ob tej priliki so nam blagoslovili krasno podobo sv. družine, pred katero smo se nanovo posvetili vsi skupaj sv. družini. Vse družine naše župnije so vpisane v to pobožno družbo. — Snega pa tudi pri nas ne manjka. Od sv. Nikolaja pa kar do pusta nas pokori ta nesrečna zima. Pa kdo ve, koliko časa nas še bo.

d **Iz Čateža pod Zaplalom**. V Gorenji vasi je 14. t. m. umrla Marieta Jamnik v 62. letu. V pondeljek je še opravljala vsakdanja dela, zvečer pa jo je zadela kap. Bila je blaga žena, delavna in pobožna. Pred kratkim časom je bila še pri spovedi, zato upamo, da se veseli v nebesih. Naj ji sveti večna luč!

d **Iz Strug**. Primožič Martin iz Raplovega, župnije Struge, se tem potom svojim sosedom in sevaščanom najprisrčneje zahvaljuje za vse dokaze sočutja in prijateljstva, katero so pokazali ob smrti in pogrebu njegove rajne soproge Marije. Povrni Vam vsem Bog v obilni meri!

d **Pri Št. Juriju nad Kumom** je umrl dne 13. februarja 80 let stari Kraljev Janez (Janez Cerar). Devet let neprestano je bil pri dragonarjih. Leta 1856. je nastopil službo kot čuvaj pri Južni železnici. Leta 1882. se je ponesrečil. Hoteli so mu dati enkrat za vselej 700 gld.. Že je stegnil roko po bankovcih, pa ga je zdravnik Kučera sunil v rebra in odkimal, naj nikar ne jemlje odpravka, ampak letno pokojnino (283 gld. 92 kr.). Dostikrat je rajnik rekel: Bog mu daj dobro, in po pravici: v 25 letih je mož dobil pokojnine in še izvanrednih podpor 15 tisoč kron. — Vidite, koliko je vredna pokojnina ali renta. Moža bi bila redila občina, če bi bil takrat vzel 700 gld.

d **Iz Bele Cerkve**. Bojimo se sicer, da bi nečedni odpadki gotovih faliranih abecedarjev in sorodnih jim žalostnih viteзов z velikimi in majhnimi trebuhi ne onečedili našega kraja še kje drugje, kakor vdomači in v obmejnih farah. Da se to godi radi bližajočih se volitev se jasno vidi, zato skušajo sedaj vzbuditi nezaupanje do vseh, o katerih vedo, da jih bomo v važnih zadevah z malimi izjemami gotovo vsi poslušali. Pa se motijo, koga bomo volili, zato bomo poskrbeli že mi brez sveta takih pobalnov, ki so za domačo in sosednjo faro to, kar je razbit klopotec za človeški nos, sram jih bodi! Prav ima naš gospod župnik, da jih prezira in se ne zmeni za njih čoneč.

čprav bi jih lahko že večkrat prav občutno potipal, da bi potem stokali, kakor se sedaj godi, nekemu, nekaj c. kr. možakarju, ki je grizel okoli »farjev« kakor stekel pes, dokler ni dobil, kar je iskal in kar bo pomnil svoj živ dan. Pazi'o naj dokler je še čas, kajti lok preveč napet počl. Sicer se jim pa le smejemo, ker nam naprošeni kažejo svojo surovo neumnost.

Harakiri orožniškega stražmojstra. V Zagrebu si je vpokojeni orožniški stražmojster Vekoslav Kiseljak z britvijo prerezal žile na roki in si nato preparal trebuh.

Notranjske novice.

Vipavske novice.

n **V Podragi** je zadnji čas jako živahno ljudsko gibanje. Vkljub kratkemu letošnjemu predpustu so imeli ondi šest oklicev in štiri poroke. Lansko leto so odšli prvi Podražani iskat sreče v Ameriko, sedaj pa jih je tam že dvanaest in še mislijo nekateri oditi. Marsikoga je že ogoljufala tujina, dal Bog, da bi Podražanov ne prevarila. Doma je pa le doma in ljubo doma, kdar ga ima. Le malo več varčnosti in pa treznosti, pa se bo izhajalo tudi doma in sicer še lepše in zadovoljnejše, nego na tujem. Zakaj pa krčmarjev ne sili nobeden v Ameriko? Torej mesto da daste krčmarjem, prihranite zase in imeli boste srečo doma in ne bo vam je treba loviti po Ameriki. — Dalje ima Podraga tudi neko posebnost, kakoršne nima nobena vipavska občina, ima namreč domačina-odpadnika, pravoslavnega veroizpovedov.. Tudi odpadnikov štiriletni sinček je očetove vere. In človek bi pričakoval, da mož-odpadnik pri podraških občinarjih ne bo žvilval nobenega spoštovanja in zaupanja. Toda temu ni tako. Mož-odpadnik je občinski odbornik in celo prvi občinski svetovalec in njegova beseda v Podragi še več velja, nego beseda župana samega. Iz tega vsakdo lahko posname, koliko je liberalnim podraškim očancem za vero; toliko kot za obleko, ki jo lahko slečemo in zamenjamo z drugo boljšo ali pa še z bolj umazano in raztrgano. Kaj takega je menda samo v Podragi mogoče. Kaj se hoče! Huda je vipavska burja, Božičevega duha pa vendar le do zdaj še ni mogla izpihati iz Podrage.

n **V šentviški župniji** v Podbrjih hišna št. 2 je umrla dne 30. januarja vsled opekljn dveletna deklica Ivana Furlan. Stariši, pazite na otroke vsaj toliko, kolikor pazite na svojo živino!

n **Liberalci med seboj**. V zadnjem času je izginila v Št. Vidu s hiše mesarja in gostilničarja Jožefa Bizjaka tabla liberalnega društva »Sloga«. To društvo je namreč na Svečnico priredilo ples, pa ne v gostilni svojega gospodarja, ampak v gostilni svojega predsednika nadučitelja Rudolfa. To je pa strogega očeta Bizjaka tako razkačilo, da je vrgel tablo s svoje hiše dol, češ, kjer plešete in pijete, pa še tablo in stanovanje imejte. Bravo, oče Bizjak! Tako moške in modre že davno niste naredili, kot je bila ta. No, društva se je pa usmilil predsednik Rudolf, ki bo kot skrben in postrežljiv gostilničar z dobro kapljico navajal »Slogovce« k varčnosti in treznosti, kar je vsekako blag in plemenit namen. Društvu pa svetujemo, naj od zdaj naprej živi v lepi oštarijski slogi, kajti če boste še nadalje kot mačka mlade prenašali svojo tablo od oštarije do oštarije, boste prišli kmalu vsi na boben.

n **Sv. Valentin** — prvi spomladin, veli pregovor. In vendar, ko to pišem, brije tako ledena burja in vlada uprav strupen mraz. Druga leta v tem času je že kילו iz zemlje, letos pa je še vse trdo in zmrznjeno. Dolina vipavska, ne poznam te več!!

n **Vrhpolje**. V svarilo vsem mladim ljudem! Zelo pretresujoča nesreča se je pripetila v noči od 10. do 11. t. m. na Vrhpolju. Vršila se je namreč neka svatba, nakar je dotični ženin naprosil gostilničarja g. župana za dovoljenje, da sme prirediti mali ples pri njem za fante. Sešli so se pa fante iz bližnjih vasi. Pri plesu pa ni bilo najmanjšega nemira, še le po polnoči so se sporekli vrhpoljski in dupelski fantje. Kmalu nato se je Matevž Krašna podal za nekim dupelskim fantom, katerega — kakor se je do sedaj dognalo — je tudi zabodel. Blizu ceste pred šolo ga najdejo že skoraj mrtvega. Prenesejo ga k g. županu, hitro gredo po duhovnika, toda predno gospod pride, je že revež izdihnil svojo dušo v žalost svojih domačih. Bil je priden zidar, star 26 let. Bog mu bodi milostljiv!

Oj mladina, pusti alkohol, ki rodi tako strupenih in groznih sadov!!

Ildrijske novice.

n **Konji so se splašili** fantu gospoda Kosa na pustni poned. na trgu pred Crnim orlom in obleteli mesto ter razbili sani. Drugič vpreženi so zopet utekli. Poškodoval se pri tem ni nihče.

n **Pustno nedeljo** so naredili socialni demokrati javni shod v pivarni. Ponujal se je Kopač za poslanca in rekel, da noče nič obetati, pa je vseeno marsikaj obljubil. Kopač sme biti zagotovljen, da bo kmalu prost teh obljub, ker bo zahajal v tak parlament, kakor je zadnjih šest let v njem sedel. — Zadnje volitve na Nemškem in slavna »zmaga« soc. demokracije! Kako si upa ta stranka v Ildriji še kandidata postaviti.

n **Pred kratkim** je imel poslanec gospod dr. Krek več zaupnih shodov v idrijskem sodnem okraju: v Ledinah, Crnem vrhu, Sp. Ildriji, na Vojskem in v Ildriji. Govoril je o sedanjem političnem stanju v Avstriji, o začetku, pomenu volivne reforme, o borbi za njo. Pojasnjeval je razmere na Kranjskem, kjer bo imela S. L. S. brez dvoma 10 poslancev, toda boju se ne bomo izognili. Dotaknil se je nekaj točk kmečkega in delavskega programa naše stranke. Povsod so se moške udeležili v obilnem številu teh shodov, razprave z zanimanjem poslušali in govornikovim besedam pritrjevali. Vse kaže, da se bodo odslej S. L. S. še tesneje oklenili.

Soc. demokracije idrijski so bili »pouka« željni in so prosili, naj bi smeli priti na shod, kar se jim je pa odreklo, ker njih namen je le stare fraze mleti ein motiti govornika.

n **Iz Žirov**. V nedeljo 24. februarja se toraj snidemo v gostilni »pri Katři«, da se posvetujemo zaradi železnice, ki si jo Žirovci želimo od polhograške strani skozi Žiri. Srečna misel je to, da so vzele občine v roko ta načrt. Župani kakor Stanonik, Rihar itd. vrli možje, odločni pristaši S. L. S. razumni in delavni, bodo znali tudi pri naših poslancih zastaviti odločno besedo za svoj načrt. In ako kateri poslanci morejo pomagati, pomagali bodo poslanci S. L. S. ki so že dozdej dokazali, da imajo srce za potrebe ljudstva. Zato pa, žirovski občani, — v nedeljo, sv. Matija dan, na shod h Katři.

n **Iz Žirov**. Ker se zadnji čas mnogo govori o idrijski železnici, moram tudi jaz razcediti nekatere želje. Ali ne bi bilo koristno, da bi se zanimale občine Žiri, Oselica, Trata, Javorje, Poljane, da se železnica spelje na Škofjo Loko? Žirovci bi se morali bolj zanimati za

to železnico, ker se ravno v žirovski občini rokodelstvo neprestano množi. Gotovo nam bodo naši vrli poslanci pri tem pomagali.

Iz Št. Petra.

n **Občinske volitve** vršile so se 14. t. m. v Št. Petru precej mirno. Hoteli so sicer liberalci dobiti v roke našo občino, toda volivci so pokazali posebno z obilno udeležbo — saj jih je bilo vseh blizu 600 — da v Št. Petru liberalcev ne marajo. Izid je sledeči: Podobčina Trnje naših 64; nasprotnikov 0; podobčina Selce naših 21; nasprotnikov 0; podobčina Petelinje naših 67; nasprotnikov 41; prvi razred naših (okrog 300 došlih) volilo 150; nasprotnikov 0; drugi razred naših 41; nasprotnikov 24.

n **14 mož smo pa morali v prvem razredu spraviti v lonce**, drugače ni šlo, ker je bilo glasov na obeh straneh jednako število (7). Malo težko se dá to narediti, a pomenljivo je pa le, da smo pet liberalcev dobili v odbor šele, ko smo jih malo prekuhali.

n **Kaj hočejo liberalci** — je preveč jasno povedal nekdo v Petelinjah — zato je mož doživel, česar ni nikdar pričakoval. Vsa vas je sedaj zoper njega in se zgraža nad tako brezverskim govorjenjem. Pri volitvi skoro nobenega ni manjkalo. Glasovali so vsi za naše može. Čast jim!

n **Za poraz so se pa liberalci sami preskrbeli**. Agitirali so, kar se da. Seveda jim pride vse prav. Tako so šli v Nemško vas — »drva kupovat«. No, kupčija se je prav dobro obnesla, — zakaj volilci iz Nemške vasi so prišli vsi — kot en mož volit poštene može pristaše S. L. S. in tako so preskrbeli, da so liberalci poštene — pogoreli.

n **Kaj bodo naredili Trnjani?** Ko bi bili ti naši! To pobožno željo so imeli liberalci in ker vsem dobro žele, sta šla dva odlična (!) liberalčka pripovedovat, da stane vsaka seja 100 kron (vsak odbornik dobi po 4 K) — zato nikar klerikalcev voliti! — Ker pa imajo »klerikalci« občino v »rokah« že skozi kacih 10 let, o tacih stroških pa nič ne vedo ljudje sploh, toraj tudi ne Trnjani, (znabiti so se pri tem nekoliko preneglih nasprotniki in nehote povedali, kako bi bilo, ako bi bili oni gospodarji), zato so Trnjani stali razun treh trdno na strani resničnih kmečkih prijateljev.

n **Kaj pa druge vasi?** Selčane poznamo, nobenega — rekel bi — in manjkalo. Take sloge in vzajemnosti — ne najdeš zlepa nikjer, kakor v Selah. — Palčjani, tako oddaljeni in zraven še slaba pot, udeležili so se polnoštevilo, enako tudi iz Klenka. — Gradec, to je pa trda kost za liberalce, nobeden si ni upal do njega. — Tako je prav možje, kadar se gre za dobro stvar, le vsi skupaj. V Št. Petru so mislili tudi nasprotniki, da je vse njihovo, a so se zelo zmotili, več je še vseeno naših!

Iz raznih krajev Notranjske.

n **Prem**. Ne pomnim še dopisa iz naše fare. Za danes to malenkost. Imamo prav mrzlo zimo, manjka nam drv in vode, ker živino doma napajamo. Proti vasi je pot tako preprežena z ledom, da se komaj pride v vas. — Dekleta so imele žalosten predpust, nad petdeset deklet je v fari, pa samo pet porok je bilo. Še od teh sta šli dve v drugo farno. — Fantje odhajajo v blaženo Ameriko. Po večini pošiljajo lepe svote denarja. Tudi nekaj deklet je šlo tja. — Na pustni dan smo imeli pogreb treh mrličev, enega starega moža in dveh otrok. Prihodnjič kaj več! — Premski fant.

n **Iz Logatca**. Slovensko katoliško izobraževalno društvo je priredilo zadnjo nedeljo, 10. t. m. veselico z govorom, deklamacijo in

predstavo. Gospod kaplan je prav v poljudnem govoru opisal kakšen namen ima izobraževalno društvo, dotaknil se je tudi življenja velikega pesnika Simona Gregorčiča. Nato so nastopili fantje. Posebno krasna je bila deklamacija »V pepelnici noči«. Bolj resna pa je bila »Bog hoče«. Dosti smeha pa sta naredili igri »Kmet in fotograf« in »Krcmar pri zvitem rogu«. Igralci so vsi prav dobro pogodili svoje vloge. Zato mladeniči, vpišite se v društvo. Čim več nas bo, tem več bomo lahko naredili.

n **Iz postojnske okolice** nam piše naš naročnik: Občini Matena vas in Rakitnik sta se posvetovali radi vodovoda, ki je nujno potreben, ker nam ob vsaki mali suši zmanjka vode. Upamo, da se nam bo posrečilo ga napraviti. — Nedavno sem kupil v neki trgovini petrolej. Zavili so mi steklenico v grdega »Notranjca«, ki tako nesramno obrekuje naš priljubljeni »Dómoljub«. Če mislijo liberalci na ta način list razširjati, jih moramo le pomilovati. Z »Notranjcem« v peč!

Primorske novice.

p **Iz Št. Ferjana pri Gorici**. V Gor. Cerovem se je slišalo dne 10. t. m. pritrkovanje zvonov, pa tudi 11. t. m. zjutraj. Štefan Prinčič, 74 let star, obhajal je dne 11. t. m. 50letnico svoje poroke. Povabil je k tej slovesnosti vse svoje otroke in tudi sorodnike. Lepo je bilo videti 74 let staro Terezo s šopkom na glavi iti k sveti maši, njenega soproga pa s šopkom na prsih. Sveto mašo je daroval č. gospod vikar Matija Ivančič, Zlatoporočencema čestitamo!

p **Od Sv. Lucije**. Dne 9. t. so prišli naši dijaki domov na počitnice, med njimi tudi desetletni Miljutin Vuga, sin tukajšnjega posestnika in gostilničarja gospoda Antona Vuga. Dečko je gotovo že v Gorici mislil na to, kako se bo doma na ledu drsal, kolikor bo le sam hotel. In res, komaj se je malo doma oddahnil, vzel je seboj svoj avtomobil, male sanke, šel za hišo, prav tja, kjer visi svet doli proti Soči. Tu je zasem svojega konja in zdrčal neopažen čez skalnati rob 15 metrov globoko v ledeno-mrzlo in zeleno Sočo. Ostrmele so ribe in druge vodne živali pred lepo podobno božjo. Dečko je v mokrem elementu pogledal Soči na dno. A iz teh prozornih globčin je naš dečko koj vzdignil mokro glavo ter junaško plul 40 do 50 metrov do kraja, kjer se je s težavo skobacal na skalnato obrežje, premočen ves in trepečoč od mraza. Od tu pa si je mogel manj pomagati dalje, kakor prej v vodi, ker ni imel nobenega izhoda. Začel je tedaj mamu klicati na pomoč, ali mama, sladka in dobra mama ni slišala in ni mogla slišati obupnih klicev svojega ljubljence, in niti ni vedela, kaj se je ž njim zgodilo. K sreči pa so zaznali klicanje drugi, neka perica in dva moža, a ti so spoznali šele za dolgo časa — trenutki so bile ure — od kod in od koga prihaja. Zdaj pa je prihitela vsa vas na pomoč. Polde Toncov je po lestvici prišel do njega ter ga oprtv prinesel na vrh popoškodovanega. Ko se je fant dobro prespal, je ves vesel pripovedoval o svoji zabavni vožnji z avtomobilom v Sočo. Rešitev pa se je zdela vsem čudežna.

p **Krvavi prizor pri sodišču**. Pri neki obravnavi pri okrajnem sodišču v Kopru, kjer se je obravnavalo o tožbi nekega Ivana Hrovatina proti lastnemu sinu, se je zgodil sledeči prizor: Ko so obsodili sina Hrovatincega, se je ta zagnal v svojega brata, ki je bil pri obravnavi navzoč, ter ga hotel raniti z nožem, kar se mu pa ni posrečilo. Nato se je

vrgel se na očeta ter ga ranil v levo lice. Advokat dr. Belli je prijel napadalca, katerega so takoj zvezali in odpeljali v zapor.

p Skesana samoumorilka. 16letna služkinja Ana Štrukelj, ki je v službi pri družini Stabile v ulici Giorgio Vassari v Trstu, je šla prejšnji teden malo pred 7. uro na dvorišče hiše št. 78 v ulici Giulia in skočila v vodnjak, ki se nahaja tam. A kakor hitro je prišla v dotiko z mrzlo vodo, se je skesala storjenega koraka — ali pravzaprav skoka — in je začela vpiti na pomoč. Prijela se je za verigo, na katero je priklenjen vrč za zajemanje vode in se iste krčevito držala, dokler niso prišli stanovalci iste hiše in jo potegnili iz vodjaka. Ženske iste hiše so jej dale na razpolago obleke, da se je preoblekla, nakar je bila odvedena v bolnišnico, kjer so jo zaprli v opazovalnico za umobolne. Izjavila je, da si je hotela končati življenje radi vednih spоров z mačeho.

Koroške novice.

k Čudna naravna prikazen. Pretečeni teden so opazovali v Kobercah čudno naravno prikazen. Sneg je bil namreč na nekaterih gozdnih obronkih in bližnjih njivah črnkast, kakor bi bil s premogovim prahom potresen. Dognalo se je, da to črnkasto tvarino tvorijo male žuželke, katere so skakale po površini zmrzlega snega! Sneg je bil poln teh živalic črnkaste barve. Neki opazovalec je eno tako žuželko pod povečalnim steklom opazoval in prišel samo toliko k zaključku, da je žuželka precej podobna kresnicam. Vzel jih je tudi nekaj na dom v gorko sobo, kjer so pa čez nekaj minut že poginile, medtem ko so žuželke na prostem, torej v snegu, vedno gibčno skakljale. Iz tega sledi, da te živalice ne prenašajo gorkote, ampak samo na mrzlem žive. Ljudstvo je marsikaj ugibalo o tej prikazni, ker do zdaj kaj takega ni doživelo, da bi se kake žuželke pojavile v mrzlem snegu.

k Čudna rešitev. Ko je pretečeno sredo, dne 13. t. m., jutranji poštni vlak zapustil postajo Tešnje ob Vrbskem jezeru, se je dozdevalo vlakovodju Mihleggerju, da sliši klicanje na pomoč. Meneč, da je skoraj gotovo kdo povozen, je dal znamenje za ustaviti. Ko se je pa hotel prepričati o dozdevni nesreči, pa zapazi neko žensko na jezeru, kateri se je led udril in si ni mogla pomagati iz zagate, ker je skoraj do vrata stala v vodi in je bila že v skrajni smrtni nevarnosti. Vlakovodja je takoj potrebno ukrenil, da so žensko z lastno nevarnostjo iz vode potegnili. Ko bi vlakovodja klicanja ne slišal, bi ženska gotovo izginila pod led. Ženska je bila neka 30letna okoličanka, katera si je mislila pot proti jezeru okrajšati, pri tem se ji je pa led udril.

k Iz zapora je pobežnil 13. t. m. zvečer v Beljaku neki bavarski podanik Gabler, katerega bi morali drugi dan prepeljati v Monako, ker je sodniško zasledovan radi tatvine. Všel je na ta način, da je v občinskem zaporu prodril z nekim orodjem zid. Zvečer je še po begu popival v nekaterih gostilnah v Beljaku, ko so ga že varnostni organi po mestu povsodi iskali. Veselil se pa ni dolgo časa prostosti. Včeraj ga je neki službe prosti stražnik, kateri je bil pri pogrebu v Lipi, zapazil v tem kraju ter ga aretiral in v Beljak nazaj pripeljal. Po popisu je imenovani tiček zelo nevaren tujemu imetju.

k Žalostna socialna slika. Dne 13. t. m. popoldne je neka popolnoma pijana ženska kolovratila po Novem trgu v Celovcu. Imela je steklenico žganja ter vabila otroke k sebi.

Čudno pri tem je pa bilo, da ravno ob tem času ni bilo nobenega stražnika na mestu, ker Novi trg je v sredini mesta in o popoldanskem času največ obiskan od boljših krogov. Ko bi se kaj takega prigodilo v slovenskem mestu, bi kmalu vsi nemški časopisi kazali in pisali, kakšni so Slovenci.

k Desno roko je železniški voz zmečkal 14. t. m. dopoldne na Južnem kolodvoru v Beljaku premikaču Ortnerju. Ponesrečencu je pri premikanju vozov izpodrsnilo na ledenih tleh, da je padel na sino ravno ko je voz pridrdral.

k Nova železnica. Trg Greffen se poteguje za železnico, ki bi šla iz Eibiswalda, št. Ožbolda, Spod. Dravograda, št. Pavla do Celovca.

Štajerske novice.

š Štajerski deželni zbor bo sklican na dan 25. februarja. Zasedanje bo trajalo več tednov.

š Novo postavo za pse nameravajo vpletati na Štajerskem. Po tej bo moral imeti tudi vsak pes na deželi marko in biti natančno zaznamovan v posebnih registrih tiste občine, pod katero spada njegov gospodar. S tem mislijo preprečiti nevarne pasje bolezni, ker bo ložje nadzorovati pse. Pasji davek naj bi znašal po deželi 1 K.

š Sveti misijon. Pri nas pri Sv. Trojici v Halozah se bode obhajal od 3. do 10. sušca misijon, katerega bodo vodili čč. oo. kapucini iz Celja, katerim voščimo obilno uspeha.

š V blaznosti je ubil svojo ženo pri Sv. Nikolaju neki kmetovalec.

š Vsled prehode jeze umrla. V Mariboru je hotel trgovec Posch, naj mu žena prepusti hišo. Poscheva žena se je vsled tega tako razjezila, da je nevarno obolela. Poschevo tatiščo je pa v jezi zadela kap ter je vsled tega umrla.

š Nevesto in ženina so natepli štirje fantje v Škokah pri Mariboru na potu v cerkev. Po pokohi so šli vsi štirje na gostijo, kjer so jim morali dati jesti in piti. Proti polnoči pa so začeli znova nabijati goste ter so jih več ranili z noži. Potrli so vso posodo in kozarce in ukradli mnogo mesa. Slednjič se je posrečilo gostom, vreči suroveže na cesto. Zunaj so še potem dve uri oblegali hišo in pri tem zdrobili vse šipe. V terek so prepeljali te štiri razgrajče orožniki v Maribor.

š Imenik štajerske kapucinske provincije 1907. Dobili smo v roke imenik štajerske kapucinske provincije, iz katerega posnamemo, da ima provincija 13 samostanov, 2 hospica, 75 duhovnikov, 6 klerikov, 3 kler. novince, 60 bratov lajkov, 4 lajik. novince; skupno 148 redovnikov. Provincija ima samostane v petih škofijah, in sicer: 2 na Kranjskem, v Škofji Loki in v Krškem; 2 na Goriškem, v Gorici in v Sv. Križu; 2 na Koroškem, v Celovcu in v Wolfsbergu; enega v lavantinski škofiji v Celju; 6 v sekovski škofiji, in sicer: v Schwanbergu, kjer je noviciat, v Lipnici, v Hartbergu, Muravi, Knittelfeldu in Irndingu; 2 hospica v Gradeu in Mettersdorfu. Duhovniki delujejo v spovednici, tudi kot katehete. Največkrat pa pomagajo posvetnim duhovnikom v dušnem pastirstvu. Sedanji provincijal je P. Donat Zupančič iz št. Vida na Dolenjskem in biva v Celju na Štajerskem.

Iz raznih krajev.

Vesti iz Amerike. V Lorainu je umrl v bolnišnici Alojzij Debevc, doma iz Begunj na Notranjskem. — V rudniku v Beaverdu je ponesrečil Franc Šebel, doma blizu Gorice; vendar ne smrtno. — V Steeltonu je ponesrečil v rudokopu Anton Težak, doma iz Lokovice pri Metliki. — V Jolietu je umrla 30letna Katarina Štajdohar in par dni kasneje Marija Habinc. — V Ely (Min.) je ponesrečil v rudniku Janez Rožič, doma s Primorskega. — V St. Lorainu je umrla 30letna soproga Antona Kerlina.

Ponesrečeni Slovenci v Ameriki. V Clintonu so ponesrečili v rudniku štirje Slovenci ob enem. Prvi je Leopold Pajek, doma od Sv. Pavla v Savinjski dolini, drugi je Fran Dobrovnik, ki je le težko ranjen, a imeni ostalih dveh sta še neznani.

Hamborn ob Reni. Dne 2. t. m. je imelo tukajšnje »Slov. društvo sv. Barbare« svojo predpustno veselico, dve gledališki igri, namreč »Kmet Herod« in »Kovačev študent«. Tu so zopet igralci pokazali svojo pridnost, nazadnje je bila tombola. Nekateri so predlagali da bi si društvo napravilo tudi svojo godbo, namreč tamburice. Gotovo bi bilo to v prid društva, žal da imamo vedno premalo denarjev, ker pri društvu je največ družinskih očetov. Da bi le našli tam v domovini kakšno dobro srce, da bi nam kaj k temu pripomoglo, da bi tudi tukaj pokazali, da smo Slovenci izobražen narod. Ko bi nam kdo hotel kaj pripomoči, b imu bili iz srca hvaležni. — Ti pa, »Domoljub«, prijatelj moj mili, pozdravi mi vse tam v domovini, saj za kronce tri, lahko vsak zaveden Slovenec te dobi. A. M.

Iz Gorenje Avstrijske se poroča: V nedeljo, dne 10. februarja, smo slovenski fantje v Vorhdorfu napravili veselico. Godba je igrala od polu štirih popoldne do osme ure zvečer. Po dolgi in mrzli zimi smo se tudi mi enkrat pošteno veselili. Zahvaljujemo se »Domoljubu«, ki nam prinaša toliko lepega. Dobimo ga vsako nedeljo in marsikatero kronico nam prihrani. Zdravi! Fr. B.

Kako žanje smrt. Na svetu je okrog 1500 milijonov ljudi. En rod živi povprečno 30 let. Torej umrje vsakih 30 let 1500 milijonov ljudi. Ko si ti preživel eno leto, šlo je v večnost 50 milijonov ljudi; vsak mesec se jih vleže k večnemu počitku 4 milijone 150.000; vsak dan jih leži na mrtvaškem odru 137.000, vsako uro jih stopi pred večnega Sodnika 57.000. Vsako minuto jih umrje 95, vsako sekundo pa trije.

Narodno gospodarstvo

Pincgavske konjerejske zadruge na Solnograškem.

Pri nas, posebno na Gorenjskem so udomačeni pincgavski konji. Pincgavski konji so zelo težki, močni in vztrajni, torej prav primerni za težka dela in bremena.

Domovina te vrste konj je Solnograško, predvsem pa goje te konje v pincgavskem okraju. Dežela je razdeljena v 12 konjerejskih okrajev, vsako okrožje ima lastno konjerejsko zadrugo. In ravno zadrugo združenje je povzdignilo ondotno konjerejo in konjerejem prineslo že veliko dobička. Kupci vedno bolj povprašujejo po čistokrvnih pincgavskih konjih in kako jih cenijo, kaže neprimerno visoka cena, ki jo dajo zanje.

Za enoletnega konja ali kobilo se je dobilo po 600 in celo do 1200 kron. Zadnja leta je

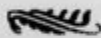
cena pingavskim konjem še bolj poskočila, tako da je stal linpol leta star žrebec 1600 kron in eden dva in pol leta star žrebec pa 3000 kron.

Namen konjerejskih zadrug je povzdigniti konjerejo čistokrvnih pingavskih konj in jim pridobiti še večjo vel'avo in tudi ceno, kot jo imajo sedaj. Zato pa vodijo zadruge natančno knjige o vseh za rejo sposobnih konjih, tako da ima vsak, ki kupi pingavskega konja, žrebca ali kobilo, zagotovilo, da je čistokrvne pasme.

Te zadruge prirejajo vsakoletno premovanje konj. Za celo Solnograško je tudi vzajemna zavarovalnica za konje.

V poživiljenje planinskih pašnikov in prosep planšarstva.

izdalo je naše poljedelsko ministrstvo začetkom tega leta poseben ukaz na vsa podrejena gozdna in domenska ravateljstva. V tem ukazu se povdarja, da morajo imeti živinorejci za vspešno živinorejo na razpolago zadostnih in primernih pašnikov in prostorov za pridelovanje krme ali klaje, česar pa sedaj v naših planinskih deželah ravno najbolj primanjkuje. Zato bode treba v prihodnje posebno skrbeti, da pridejo ona planinska posestva, katera so v državnem oskrbovanju, kolikor le mogoče v prid kot planinski pašniki in v prid za pridobivanje živalske krme ali poklade. Gozdna in domenska oskrbnišтва imajo dolžnost v smislu gornjega ukaza delovati in skrbeti, da bodo planinski pašniki in drugi planinski svet, ki je primeren za pridobivanje klaje, na razpolago v porabo domači živinoreji in da postane ravno planšarstvo na državnih posestvih dober vzgled za vse druge posestnike planin in planinskih senožeti.

Slovenska gospodinja.

Dolžnosti, pravice in obnašanje poslov.

II.

Sloga. Kjer je več poslov skupaj, naj natančno opravlja vsak nakazano delo in naj svojih dolžnosti ne zvrča na druge, ravnotako ne kazni, katere le sam zaslužil. Če je naredil svoje delo pred časom in vidi, da so drugi še zaposleni, naj jim pomaga. Le tako je možno ohraniti mir. Če pa le vendar pride kaj malenkostnega navskriž, ni treba sklicati s hrumom in šumom vse hiše skupaj. Kolikokrat se lahko ublaži prepir s par tihimi in mirnimi besedami. Zelo grdo je, če posel toži druge posle gospodarju in če izblebata vsako ničvredno malenkost. Le tedaj, kadar vidi da je to, kar se godi v hiši, pregrešno, da bi lahko škodovalo dobremu hišnemu imenu, le tedaj je njegova dolžnost, da na to opozori gospodarja.

Uljudnost. Dandanes ko se izobrazuje vse, bi ne bilo prav, ko bi posli zaostajali za splošno izomiko. Uljudnost zahteva, da hlapec in dekla želita gospodarju in gospodinjii sleherni dan: »Dobro jutro!« in ravnotako zvečer »Lahko noč!« Vselej naj se zahvalita kadar sta kaj dobila, vselej prosita, kadar bi rada kaj imela. Ugovarjati, povpraševati po nepotrebnih stvareh, nevrpašano govoriti, vse to ni spodobno, kakor je tudi nespodobno, loputati z vrati in preglasno hoditi po sobah.

Posel naj se vselej poslovi, kadar gre ob nedeljah in praznikih v cerkev. Domov naj prihaja točno ob uri, ob kateri se mu je ukazalo priti. Če se zakasni nehote, naj se opraviči in naj se ne začne prepirati, če bi

gospodar ob taki priliki izustil kako strogo besedo. Brez gospodarjevega dovoljenja naj posel nikdar ne zapuša hiše in brez njegovega dovoljenja naj ne vabi v hišo svojih tovarišev in tovarišic. Če ima posel priliko slišati, kaj govorita med seboj gospodar in gospodinja naj tega ne raznaša po hišah.

Morda se bo marsikomu vse to zdelo pretirano, češ, vse to ni za kmete, le v mestu se drže teh neumnosti. Kdor tako misli, naj potem ne zameri, če se ga upa vsakdo pitati z »neumnim«, »zabitim« kmetom. Koliko mladencičev, koliko dekel si išče dandanes službe v mestu. Kako mučno jim mora biti, ko se izpočetka vsak posmehuje njihovi neokretnosti. In koliko trpijo pri vojakihi fantje-novinci, ki se ne znajo obrniti ne na levo, ne na desno. Vsemu temu bi se dalo vsaj deloma odpomoči, ko bi vsak posameznik gledal na to, da se že doma na kmetih nauči količjak občeovati z ljudmi. Mnogo store v ta namen izobraževalna društva, pa kdor se neče sam izobraževati, temu tudi društva malo pomagajo.

Snažnost. Ena poglavitnih čednosti, katero naj bi gojil vsak posel, predvsem pa še vsako deklo, ki služi, je snaga. Vsako jutro je treba umiti vsaj obraz in roke in počesati lase. V nedeljo umiti in počesati se za ves teden, to ni dovolj. Dekle ki se počese vsak dan, to naredi v par minutah, dočim rabi ona, ki se češe le vsako soboto, gotovo pol ure predno spravi svoje lase narazen. Umazan in zanemarjen hoditi po svetu, to ni ponižnost, to je zanikrnost, ki ni samo grda ampak tudi škodljiva zdravju. Človek ne diha samo s pljučimi ampak tudi skozi kožo, to pa le tedaj, kadar njene znojnice niso natlačene z nesnago. Prepotrebno je tudi, čistiti zobe. V eni ali dveh minutah vsak dan je to narejeno in ščetka za zobe se dobi za nekaj vinarjev. V skledi, katera se rabi v kuhinji za kuho, naj se nikdar nihče ne umiva. Odpadki od las se zavijejo v papir in vržejo na ogenj, ne pa v kak kot. Umazane roke naj se nikdar ne obrišejo ob predpasnik, vselej v vodo ž njimi in potem šele se osuše z brisalko.

Večkrat je tudi treba umiti noge in vsak mesec enkrat ves život in glavo. Pomniti pa je, da oni kdor si umije glavo, ne sme isti dan več ven na zrak in prepih.

Snažno in čedno naj bo tudi vse oblačilo, perilo in druga obleka. Tudi najbolj revno deklo, ki nima denarja za čipke in raznovrstne trakove, tudi ona nosi lahko snežnobelo perilo, obrobljeno s čipkami, katere si je ob prostih urah sama naredila. Kdor snaži samega sebe, ta snaži tudi vse, kar je okolu njega. Vsako deklo naj ima pripravljen slab predpasnik, katerega priveže čez čednega, kadar mora opravljati kako bolj umazano delo. Kadar pere, umiva tla in kadar pomiva, naj obleče slabšo obleko. Ne naslanja naj se po ognjiščih in drugih umazanih stvareh.

Vsaka gospodinja naj bi odločila nekaj prostih ur, v katerih bi si dekla lahko zašila svojo raztrgano obleko. Mnogo prihrani oni, ki zašije takoj vsako luknjico.

Ponižnost. Kakor je potrebna snaga, prav tako nepotrebno, da celo škodljivo, je vsakemu dekletu lišpanje. Dekle, ki ima sama s seboj preveč opravka, gotovo zanemarija svoja dela. Najlepša je enostavna obleka, ki se da umazana, zopet oprati in zlikati.

Smešno je deklo, ki je prav našopirjeno ob nedeljah in praznikih, še bolj pa pri delu. Za praznične obleke naj bi dekleta rajši kupile boljše blago, ki se dolgo in dobro nosi, ne pa slabo, našito z vsemi mogočnimi svilami in trakovi. Tudi v kroju naj bi ostale ponižne. Vedele naj bi, da premnogokrat to, kar pristojna mestni gospej, zdravo kmetško deklo le spači in osmeši. Isto velja tudi o obuvalu. Lahke skoro kot papir tanke črevlje naj nosi

oni, ki hodi samo po sobah, se vozi v kočijah, stopi le semtertja na tlak. Delaven človek pa naj si oskrbi črevlje, katerih mu ne bo treba nositi vsak mesec k črevljarju. Pazi naj samo na to, da bodo vedno lepo osnaženi. Lepo je, vse kar ni umazano.

Prihranek. Vsak posel naj bi si prihranil od vsakokratne plače, vsaj nekaj kron za čas bolezni, ali pa za starost. Kdor dene vsak mesec 1 krono na stran ima v letu že 12 kron, v dvajsetih letih z obresti vred 300 kron. Hvalevredno je, če pošilja deklo, sleherni mesec revnim roditel'em, ki so leta in leta skrbeli za njo kako krono.

Kaj je nespametneje

in večje obsodbe vredno, kot da se kdo čuti bolnega, ne da bi kaj ukrenil proti temu, ako ga utruji vsako najmanjše delo in jame izgubljeni že ves pogum. Tu je Scott-ova emulzija med ribjega olja in apnenno ter natron fosfitov najboljši in najgotovjše sredstvo, da se okrepi in na novo poživi telo in živčevje. Scott-ova emulzija vsebuje le najboljši kakovosti snovij, je nedosežno tehniško hranilo in da naglo novo moč in življenjsko silo.

Ribič z velikim doršom je poročstvo za pristen Scottov izdelek.

Kdor se sklicuje na naš list in pošlje 75 vin v znamkah, mu pošlje steklenico za poskušnjo 2184

Fran Steinschneider, lekarnar

Dunaj IV., Margaretenstrasse 31/92.

Cena izvorni steklenici 2 K 50 v.
Dobiva se v vseh lekarnah.

Milostiva gospa,

ali veste, zakaj morate pri nakupovanju sladne kave izrečno poudarjati ime »Kathreiner« ?

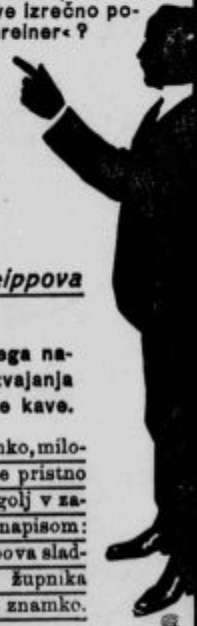
Ker se vam sicer utegne primeriti, da dobite manj vreden posnemek brez vsehrlin, s katerimi se odlikuje Kathreinerjeva kava.

Zakaj le

**Kathreinerjeva Kneippova
sladna kava**

ima spričo posebnega načina svojega proizvajanja vonj in okus zrnate kave.

Zapomnite si torej natanko, milostiva gospa, da dobivate pristno Kathreinerjevo kavo zgolj v zaprtih izvornih zavojih z napisom: »Kathreinerjeva Kneippova sladna kava« in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znamko.

Kraljestvo Saško
Technikum Hainichen
Stroj. in elektr. inženirje,
teh. poslov., novod. b.
laborat. Prosp. fr. 5-4
Tov. del. za učenje

Učenca

14 do 16 let starega, ki ima veselje do kovaške obrti, sprejme takoj **Jožef Kogovšek**, vozni in podkovski kovač, **Dravlje**, p. št. Vid n. Ljubljano. 336

Prilagodna številka „DOMOLJUBA“
izide dné 28. februarja 1907.

Loterijske broške.

Dunaj,	9. februarja	74	52	82	81	73
Gradec,	9. februarja	85	55	59	60	4
Trst,	1. februarja	28	45	83	69	54
Linc,	1. februarja	32	72	84	83	61

Semenska trgovina

odlikovana in edina na Kranjskem strokovno urejena, ki ima nad 460 vrst najboljših poljskih zelenjadnih in cvetličnih semen, za katerih kakovost se jamči.

Ravno tu se izdelujejo sveži ter suhi vencji in šopki s trakovi in napisi, in se dobe mnogovrstne cvetlice v loncih, kakor tudi vsi v to stroko spadajoči predmeti po prav nizkih cenah.

Cenik za leto 1907 se dobi brezplačno. Za obilna naročila se priporoča velespoštovanjem 2920 10 8

Alojzij Korsika, Ljubljana.

Vljadno se priporoča
trgovina s klobuki in čevlji

Ivan Podlesnik ml.
Ljubljana, Stari trg šte. 10.

Velika zaloga. — Solidno blago — Zmerne cene. . .

2178 52 21

!!Največji vseh nove dobe!!
je sloviti

Vpisana varstvena znamka

Daje snežno belo in popočno brez duha perilo in izredno varuje platenino. Brez mila sode ali drugih dodatkov se rabi prav po navodilu. Pristen samo v izvornih zavojih z gorenjo varstveno znamko. 2197 16-9

250 gramov-zavoj po 16 vin.
500 " " " 30 "
1 kg " " " 56 "

Noben zavoj brez gorenje varstvene znamke ni moj izdelek in preti z njo nevarnost, da se pokvari perilo.

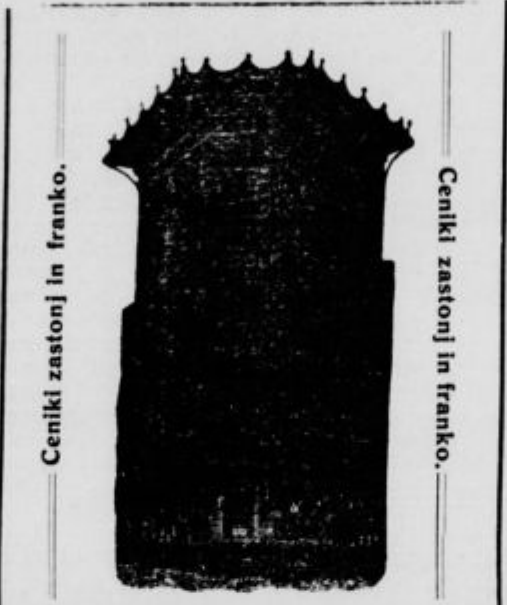
Dobiva se v vseh drogerijah, trgovinah s kolonijalnim blagom, lekarnah in trgovinah z milom.

Na debelo pri L. Miniosu na Dunaju, I. Mülkerbastel 3.

„Kunard Line“ Trans-New-York in najpripravnejša, najcenejša in najboljša pot iz Ljubljane v severno Ameriko, ker sed ni dolgostrane mornice vožnje po raznih severozahodnih, severnega prevoževanja ne prenočevanja iz sploh nobenih postranskih stroškov mej potjo. Parniki so prostorni, varni, trdnji in močni; vožnje vsake 14 dni. Hrana in postrežba najboljša. Pojasnila daje in karne prodaja glavni zastopnik 2004 42

Andrej Odiassek, Ljubljana, Slomškove ulice 25, poleg cerkve Srca Jezusovega.

Ceniki zastoni in franko.

Ceniki zastoni in franko.

Priznano najboljšje oljnate barve prodaja po najnižih cenah

Adolf Hauptmann
v Ljubljani

tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja. 2312 26-10

Potniki v Ameriko
Hateri kolijo dobro, po ceni in za nestljivo potovati naj se obrnejo na
Simon's Reiseagentur
v Ljubljani Kolodvorske ulice 26.
Vseh vrstna Pojasnila daje se brezplačno.

Cena od Ljubljane do Noy-Jorka 80 gl.

Kašelj, katar, obolenja, bolečine v prslih, sleze, potenje, grgranje, so večkrat predznaki najnevarnejšega sovražnika našega zdravja, grozovite

tuberkuloze!

Zlo se mora zatreti v kali, in ako se je že vselilo, je treba tem večjega truda, da se je premaga in v to svrhu služi na angl. razstavi z zlato svetinjo in častno diplomio odlikovani, od mnogih zdravnikov priporočeni 315 40-26

Halapi-jev TUBERIN

ki tuberkulozo v resnici premaga, odpravi kašelj, omiljuje bljuvanje krvi, razredčuje slez. — Kdor se hoče osvoboditi tega zla, ali se ga obraniti, naj rabi in naroči eno vzorčno stekl. za 3 K, ali eno veliko stekl. za K 5.—

Glavna zaloga za Avstro-Ogrsko:
Lekar. „pri apostolu“ Budimpešta
Josefsring 64/46.

Postavno zavarovano. Vesko ponarejanje kaznivo. Edino pristen je 85 6

Thierry-jev balzam
z zeleno esenco „redovnica“.
Cena 12 majhnih ali 6 dvojnastih steklenic ali 1 velika špeciialna steklenica s patent. zamaškom K 5.— franko.

Thierryjevo ceničoljsko mazilo proti vsem še tako starim ranam, vnetjem, ranitvam, abscesom in oteklinam vseh vrst. Cena: v lončka K 3'60 se pošlje le proti povzetju ali denar naprej. — Obe domači sredstvi sta povsod znani in slovita kot najboljši. Naročila se naslavljajo na:

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogoški Slatini.
A. Thierry in Pregrada Brokura s tisoči originalnih pisem gratis in franco. V zalogi v skoro vseh večjih lekarnah.

Ceno češko perje!

1 kg novega, sivoga, skubnega gosjega perja K 2.—, boljšega K 2'40; 1 kg belega, jako mehkega, skubljenega K 3'60, K 5.—; 1 kg prav finega, snežno-belega, skubljenega K 6'40, K 8.—. Pri naročilu 5 kg franco.

Izgotovljene postelje, zadnostno napolnjene, iz rumenkastega nankinga, 1 pernica 170 cm dolga, 116 cm široka, z lepim puhatim račjim perjem K 10.—, s finim polnuhom K 12.—, K 14.—, z najfinejšim sivim puhom K 16.—; 1 vzglavnik 80 cm dolg, 58 cm širok K 2'80, K 4.—. Pošlja po povzetju od K 10.— dalje franco.

Zamena dovoljena. 142 5

S. BENISCH, Dešenice 71, Češko.

Schichtovo milo

Pristno le z imenom „SCHICHT“.

Prihrani
denar, čas
in delo.

ne škoduje perilu

Prihrani
trud in celo,
koristi teda
izdružaju.

K pranju idem kot na ples
Moči potreba ni zares;
Schicht-ovo ker rabim milo
Nimam sitnosti obilo.

244² a 3 3

„Slava Mariji“

ob tristoletnici Marijine družbe se še vedno
dobi v „Katol. bukvarni“ v Ljubljani po 40 v. izvod.

A. Šarabon v Ljubljani tik svetega Petra cerkve.

T. ovina s špecerijskim blagom, moko, žganjem in deželnimi pridelki na drobno in debelo. Velika zaloga istrskega in laškega brinja, fig in sliv za žganjekuho. Ob času setve najboljše, zajamčeno zanesljivo kaljiva travna, žitna, deteljna in vrtna semena. Dobi se tudi klajno apno in redilni prašek za živino. Najnižje cene, poštna in točna postrežba.

479 26-26

Vojaška jed. Francoski listi so iztaknili v angleških listih razglas angleške vojne uprave, ki se glasi: »Prepečenec (cvibak) kraljeve vojne iz južnoafrikanske vojske je preostal. Je nepokvarjen, dobro ohranjen v zaprtih plehnatih škatljah. Prodaja se v Plymtonu po štiri šilinge škatlja. Prav izvrsten za pse.«

Dva učenca

za čevljarstvo obrt se takoj sprejmeta pri **Franco Vilfanu v Vevčah**, p. Dev. Mar. v Polju. 215

Agente

išče proti visoki proviziji
28 let obstoječa glasovita
tov. za rolete **C. Klemt,
Braunau** n. Češkem za
svoje 6 krat odlik. izdelke:
žaluzije, varn. stene, rolete
in novosti za gostilnič. 305

Destilacija žganja

spojena z izdelovanjem brezalkoholnih osveževalnih pišč se takoj prične z najboljšim uspehom, za oblastveno dovoljenje za izdelovanje in tudi prodajo se jsmel ter uredi temeljito in strokovno manipulacija na licu mesta. Obširne informacije v dosego dobre kupčije vrste brez konkurence in reklamo na razpolago. Resni reflektantje naj pošiljajo ponudbe pod „Gold-263 grabe 2:00“ na 10-2

Annoncen-Expedition
EDUARD BRAUN
Wien, I. Rotenturmstrasse 9.

Tudi ena

ki želi zaslužiti pri tekmo-
vanju 15 000 kron za
kuhinske recepte.

„CERES“
jedilne masti.

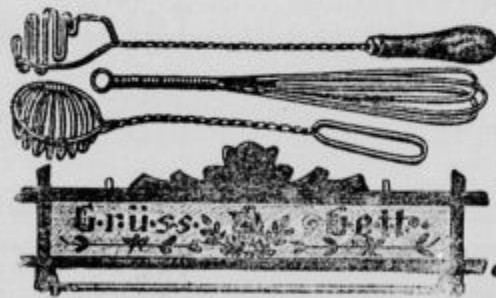
Podrobni pogoji tega
Ceres-tekmovalja se dobe
brezplačno pri vsakem bolj-
šem trgovcu. 246 2

Štepalnik, žličar za
omoke, priprava za
krompir vse 3 komade
za 25 kr. Držalo za
brisačo, umetno izrezljano
in vezeno s steklom 25 kr.

Revolucijo

je provzročila velikanska kupčija
našteti stvari po 25 kr. Da omo-
gočim tudi onim, ki bivajo po
deželi, nakup teh neverjetno cenib
rečij, sem izdal cenike z nekaj
tisoč naslikanih stvari po 25 kr.:
vsakomur poštnine prosto, kateri

Izvozna hiša **Hermann Auer**,

dobiva se tudi blago po višji cenil. Razpošiljam te cenike na zahtevanje
postane gotovo moj odjemalec. 2236 18

Dunaj, IX./2. Nussdorferstr 3.—X. (krščanska tvrška).

Svete podobe v stekle-
nem poklopu 15 cm vi-
soke prekrasne 25 kr.

Sirolin

Povečuje slast do jedi in težo telesa,
odstranjuje kašelj, izmetavanje gnoja,
močno potenje. 2209 D 44-27

Priporočajo vsak dan pri
pljučnih boleznih, kataris
oslovskega kašlja, škro-
fulozi, Influenca ☐ ☐ ☐
mnogoštevilni profesorji in zdravniki.

F. Hoffmann - La Roche & Co.,
Basel (Švica).

„Roche“

Dobiva se z zdravniškim receptom po
4 K steklenica.

Ker se ponujajo manj vredna ponarejanja, pro-
simo zahtevajte vedno: izviralni zavitek „Roche“.

Izborno krmilo

Pred dvema letoma naročil sem pri Vas klajno vapno s znamko „Hospodař“, tega vapna sem pridelal po navodilu v krmilo za prešile. Uveril sem se, da Vaše vapno pospešuje živini slast do jedi

prebavo ter odvajanje, kar je v dobi čiščenja velike važnosti.

Z Vašim vapnom krmiljen eno leto star prašček je tehtal 180 kg.

Poslijte mi zopet 5 kg klajnega vapna s znamko „Hospodař“, da bom tudi zase tako dobro pridelal. 174 II

Jan Srb, nadučitelj v Ostravici 31/8 1906.

Cena: 20 kg netranke K 20 —, 25 kg netranke K 6 —
50 „ 11 25, 5 „ franko „ 240,
naprej plačano, 5 kg na poskušnjo K 2

Naročila naj se pošiljajo

Velkozav. Društva Hospodař v Miloticich nad Bečvou, Morava.

Pozor, kmetice in dekleta!
V moji lekarniški praksi, katero izvedem že čez 20 let, posrečilo se mi je, izmisliti najboljšo sredstvo za rast las, to je Kapilor št. 11. Iste deluje, da postanejo lasi gosti dolgi in odstranjuje prhljaj (luskinje) na glavi. Cena (franko na vsako pošto) je: 1 lončič 5 K št. v 2 lončiča 5 K. Treba, da si vsaka obetelj naroči. — Prosim, da se naroči samo od mene pod naslovom: P. Jurišič, lekarnar, Pakrac št. 65, Slavonija. Denar se pošlje naprej ali s poštnim povzetjem. b 273 10—1

Kupujte narodni koleki!

Teletina Ia

ali govedina vsak dan sveže zaklana, izborna se pošilja v košarah s 5 kg po glđ. 270 franko. Wh. Jagolnizer, Podwoločyska 25, Gal. 263 9—2

Ne kupite nobene ure

č ako niste prepelj melega velikga cenika!

glđ. 1-50	glđ. 3-50
niokl. Reekopf ure	gl. 1-50
Geldin	2-1
rebrase	3-1
s dvojnimi pokrovom	4-1
s 3 rebr.	5-1
plenk. i klene ure	3-50
amer. Gelddouble	5-1
prave Reekopf-patent	3-50
prave „Omega“	9-50
rebr. oklepne veritice	1-1
14karatne slatne ure	5-50
14karatne slatne verif.	10-1
14karatni slati prstanji	3-1
stenke ure od	2-80
s bitjem liki svona	4-50
s gušča	6-1
s kukavice	2-50
kuhiniske ure	1-90
hodilke	1-90
ponožar teče	1-50
s dvojnimi zvonom	1-75
hodilke s bitjem in zvonjem liki svona	2-50
Triletne plam. in jametvo, za naprimerne čmar nanaž.	
Bazopila s 20 nerazja.	

Maks Pöhnel

2. 48 urar 90—17
Dunal. VI., Margarethenstr. 27 (vlastobliži)
Zahtevajte moj cenik z 2000 slikami zastoj in poštnine prosto.

Najboljše domače krepčilo za želodec

(katero tudi gospodje zdravniki radi vživajo) je

rastlinski liker „FLORIAN“

od rastlinske destilacije „FLORIAN“ v Ljubljani.

Dobi se pri vseh boljših trgovcih.

Varujte se, da ne bodete prevarjeni s kakim drugim, slabim izdelkom!

Pristno je samo blago pod imenom

„FLORIAN“ iz Ljubljane. 2537

Trgovina

s specerijo, moko in drobnarjjo na dobrem prostoru se lahko prične z malim kapitalom. Ugodna prilika za začetnika ali žensko. Kje. pove upravništvo, 338

Odda se služba

cerkovnika in organista

v Komendi. Nastopiti je o sv. Juriju. Natančneje se izve pri župnem uradu v Komendi. 303 3—1

Taverna za stole Franceta Šolgeljna

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko izdeluje

vsakovrstne stole

od preprostih do najfinejših po najnižjih cenah brez konkurence. Ilustrovan cenik pošlje se na zahtevo 2805 26—3 zastoj in franko.

FRANC JOŽEFOVA grenka voda.

Pozor! Čitaj! Pozor!

Pakraške želodčne kapljice.

Staro slovitno, izvrstno delujoče sredstvo pri boleznih v želodcu in črevih, — osobito se priporočajo — pri zaprtju in nerednem odvajanju — pehanju, — kongestiji — pomanjkanju teka, krčih itd. Nedosežno sredstvo za uzdržanje dobrega prebavanja. 2444 20 9

Delovanje izvrstno, vspeh siguren. Cena je za 12 steklenic (1 dvanajstoriga) 5 K franko na vsako pošto po povzetju ali če se pošlje denar naprej. Manj kot 12 steklenic se ne pošilja. Prosimo, da se naroča naravnost od:

P. Jurišiča, lekarnarja v Pakracu št. 65. (Slavonija).

I. kranjsko podjetje za umetno steklarstvo in slikanje na steklo

Aug. Agnoia,

Dunajska cesta 13a, poleg Figovca

se pripo-roča prečistiti dubovčini in p. n. slav. občinstvu za napravo cerkvenih oknov z umetnim steklarstvom ali slikane na steklo, stavbenih del, naprav okvirov, itd. itd. — Ima tudi v zalogi različno porcelansko in stekleno posodo za namizje gostin in zasebnike, svetilke, okvire itd. po najnižjih cenah — Narisi, ceniki in proračuni na zahtevo zastoj, mnoga spričevala za dovršena dela so cenjenim odjemalcem v ogled na razpolago. 1804 52—25

Fr. Čuden

urar in trgovec na drobno in debelo v

Ljubljani.

Edini zastopnik švicarskih tovarn „Union“.

Najnižje cene.

Lepi novi ceniki na zahtevo tudi poštnine prosto. 597 2

